UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

P ante O

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

plurimi:plura ꝛ pluria. Do. Antiq̄ hoc cõplure ꝛ hęc cõpluria q̄ nr̄i cõplura dn̄t. Ci. in ꝑtagora: ꝯfirmãda gr̄a cõpluria. Credo qꝫ veteres hic ꝛ hęc plures ꝛ hoc plure: non hoc plus dicebãt. Gel. ṽo refert. Capitonē docuiſſe pluria latinuꝫ eſſe: plura ṽo barbaꝝ. Nũc aũt de vſu ꝛ pluria ꝛ plura dicimus. vñ ꝛ cõpluria ꝛ cõplura. Ter. in phoꝛ. multa aduenienti vt ſit noua hic cõpluria. Sꝫ differunt ab inuicē plura ꝛ cõplura q̄ plura pn̄t eſſe duo cõplura duo eē nõ pn̄t. Illud cõparatiuũ: hoc noīe. Jdēq̄ȝ non regit caſum. Cõplurimus non reperit̃ ſed tm̄ plurimus. Eſt ēt plus aduerbiũ. Et plus ſatis dicimus ꝑ eo q̄ eſt maxīe: ꝛ pluſq̄ȝ ſatis. Ter. in eu. Acce de huc ad ignē iam caleſces plus ſatis. Cõponit̃ qñq̄ȝ plus ꝛ dicimus ꝑ plus. Ab eo fiũt deriuatiua. Pluralis ꝛ hꝰ plurale ꝛ pluratiuus. a. um. vt pluris vel pluralitiuus numerus.

Pluriſariam aduerbiũ ſignificat: pluribus modis: ſiue pluribꝰ locis. Sue. de Tibe. Cubicula pluriſariam diſpoſita tabellis ac ſigillis laſciuiſſimarum picturarum adoꝛnauit.

Pluſculus. a. um. dimi. eſt a plus q̄ȝuis plus a maſculino vel fęminino nõ veniat. Et ſig̃t parum plus vel aliquanto plus: ẏpocho piu. Terē. in phoꝛ. Tum pluſcula ſupellectile opus eſt. Jdem in ecy. Primũ dies compluſculos.

Plurimus: ſuperlatiuũ a multus q̄ ēt qñq̄ȝ pꝛo longo ponitur Uirg. Jamq̄ȝ aſcendebant collē qui plurimus vꝛbi īminet. Unde nux plurima. i. longa qua ſignificat̃ Amygdalum.

Pluteus: machīa ad expugnãdos muros ad ſil̃itudinē caſſidis Cõtexit̃ e vimine: ꝛ coꝛijs ꝑtegit̃: terniſq̄ȝ rotulis q̄rũ vna ī medio: duę in capitibus apponunt̃: in quãcũq̄ȝ partē voluerīs admouent̃. Hos obſidētes muris admouent: applicãtq̄ȝ ꝛ eoꝝ munitiõe ſagittis: ſeu alijs miſſilibꝰ defenſoꝛes de ꝑpugnaculis exturbãt: vt ſcalis aſcendendi p̄ſtet̃ occaſio vt inq̄t Uege. Cęſar ſempq̄ȝ hoſtibus ſpes victoꝛię redintegret̃: eo magis q̄ deuſtos pluteos turriũ videbãt nec facile adire aptos ad auxiliandũ aīaduertebant poſtea ṽo etiã tabulę q̄bus aliq̄d pręſepiret̃ eodē noīe dictę ſũt. Liu. Cratibus pluteiſq̄ȝ ꝛ linteis ꝯtectus. Sue. in Cal. accipere videt̃ pluteũ pꝛo fulcro toꝛi diſcubito cũ inq̄t. Quoſdã ſũmis honoꝛibꝰ fnunctos cęnati mõ ad pluteũ: mõ ad pedes ſtare ſuccinctos liteo paſſus eſt. Mar. Nã puteo vindici tutus erat. Libꝛoꝝ quoq̄ȝ ꝛ tabularũ ſignoꝛũq̄ȝ repoſcitoꝛia plutei appellant̃. Juuen. Et iubet archetẏpos pluteũ ſeruare cleanthas. Hinc plutealis ꝛ hoc pluteale. vñ a Cicero. ſigilla plutealia imagunculę pluteis. i. tabulis īcluſę. Tabula in ſuꝑ q̄ vtunt̃ ij q̄ lr̄is dant operã ꝛ ſcribũt pluteus lr̄alis dꝛ. Perſi. Nec plutē cędit nec demoꝛſos ſapit vngues. Pluteũ ēt dicebãt ſpaciũ id q̄ īferiores colũnas a ſuperioꝛibꝰ ꝑ longitudinē in frõte diſpeſcebat

Pluto. Saturni filius ex opi ꝯiuge ꝛ frater Jouis atq̄ȝ neptũni Qui cũ ad regni diuiſionem veniſſent plutoni q̄ natu minoꝛ erat ꝛ Ageſilaus vocabat̃ pars occidentis obtigit ſecus inferum mare. Joui plaga oꝛiētalis: neptũno inſulę. Hinc datus eſt locus fabulę: vt Joui imperiũ cęli neptunno maris plutoni inferoꝛũ obtigerit. Pluto antē Sumanus. dis. oꝛcus. vꝛagus aburgēdo. Uedius iuppiter dictus fuit: idem quietalis eſt appellatus quaſi moꝛs quies ſit erũnarum.

Pluo. is. pluui plutũ. qñq̄ȝ ſuppoſitũ hꝫ ſꝫ nõ appoſitũ. Hiero. in geñ. Nõ eni pluuerat dn̄s ſuꝑ terrã. Et iterũ. Ego pluã ſuꝑ terrã. Aliq̄ñ id q̄ pluit ponit̃ in ntõ. Tibul. Multus ꝛ ī terris deplueretq̄ȝ lapis. Uale. max. Jn piceno lapidis pluuiſſe ait. Aug. lib. iij. ci. dei. Sꝫ cũ pluit terra: cũ pluit creta cũ pluũt lapides: nõ vt grando appellari ſolet hoc noīe ſꝫ oīno vl̃ terrę vel cretę vel lapidũ pluuia. Qñq̄ȝ ablr̄m appoſitũ hꝫ. Liu. li. vj. de bel. mace. Tarracinę ꝛ Amiterni nũciatũ eſt aliquotiens lapidibꝰ pluuiſſe: qñq̄ȝ actũm: vt deus pluit aquã: pluit mãna: qñq̄ȝ id ſuꝑ q̄ pluit in ntõ ponit̃ Hiero. in eze. Tu es terra īmũda ꝛ nõ cõpluta in die furoꝛis. Quintil. li. vj. Cũ cęnaculũ eius ꝑplueret. Huiꝰ cõpoſita ſunt. Applu. Ply. niſi appluat exanimat̃. Cõpluo. Uar. Quo īpluebat dictũ īpluuiuꝫ Surſum q̄ cõpluebat cõpluuiũ. Depluo deoꝛſum pluo. Jmpluo ītus: ſiue ſupꝛa pluo. Col. li. ij. Tremellius q̄dē aſſeuerat priuſq̄ȝ īpluerit ab auibus aut foꝛmicis ſata edi vbi eſtiuis ſerenitatibus ager aret. Perpluo ꝑ mediũ pluo: q̄ vernaculo ſermone dicimꝰ ſtrapiouere Plau. ī tri. Bene facta bñ factis alijs ꝑtegito ne ꝑpluant. Quintil. Cũ cęnaculũ eius ꝑplueret.

Pluuia. eſt Jugis ꝛ lenta aqua dum pluit.

Pluuius. a. uꝫ. vt aq̄ pluia: q̄ pluta ē. Ply. Teriturq̄ȝ ī moꝛtarijs admixta aq̄ pluuia. Hoꝛ. li. j. car. dētos pluuios vocat: hꝰ ē pluuiã īducentes. Colu. ver. pluuiũ noīat in quo ſępe fit pluuia.

Pluuialis: ſeu pluuiatilis: adiectiua eiuſdē ſignificationis: cum pluuius. Feſtus. Cõpluuiũ quo de diuerſis tectis aq̄ pluuialis ꝯfluit in eundē locum. Col. lib. x. Jnfoſſi lacus ſignino cõſtruunt̃ qui receptam pluuiatilem aquã contineant. Et dies pluuiales ab eodem dicti ſunt in quibus pluit.

Pluuioſus. a. uꝫ. vt annus pluuioſus ī q̄ fuerũt freq̄ntes pluuię.

P ante N

Pneuma. atis. ſpũs: flatꝰ. Pneumaticus ſpãlis. vñ pneumatica oꝛgana dr̄ ſpiritalia. Ply. li. xix. E puteo ꝑticis pneumaticiſq̄ȝ oꝛgatis tollēdo. Dr̄ ꝛ ī muſica rõ pneumatica.

Pneumon latine pulmo q̄ πνεω ſpiro deſcēdit. vñ pneumonia q̄ ꝛ pipneumonia īflãmatio pulmonis cũ ex alijs cauſis tũ ex diſtillatiõe vehemēti vl̃ ſynãcha vl̃ ſuſpirio vl̃ pleuritide ꝓueniēs vt ſãguis īde copioſus excreari ſoleat. Hĩc pneumonaci q̄ laboꝛãt ex pulmone q̄ latine dici pn̄t pulmonarij: ſicut a Colu. ouis pulmonaria dicta eſt cuiꝰ pulmo afficitur.

P ante O

Poculũ ꝑpꝛie vas quo bibit̃ a potiõe dictũ. Aug. lib. xix. ci. dei. Nõ. n. calix: ꝛ potio quã ꝯtīet calix ſil̃ dꝛ poculũ ſꝫ calix ſolus ſic tm̄ q̄ potiõi ꝯtinēdę ſit accõmodatꝰ. Sumit̃ tm̄ qñq̄ȝ pꝛo eo q̄ bibimus. Uirg. Pocula ſi qñ ſęuę infecere nouercę.

Pocillũ dimi. ꝑuũ poculũ. Ply. li. iiij. l. papyriꝰ īperatoꝛ aduerſus ſannites dimicaturus votũ fecit ſi viciſſet ioui pocillũ vini. Plau. in aſi. Tecũ vna poſtea tecũ ęquę pocilla potitet.

Pocillatoꝛes pincernę qui miniſtrant pocula menſę ingerētes vnde Ganẏmedes qui a dijs raptꝰ fertur vt ioui pocula miniſtraret pocillatoꝛ appellatus eſt.

Podagra. pe. commu. pedum doloꝛ. πους ꝛ αγρα. atrocitas. Mar. Litigat ꝛ podagra diodoꝛus flaccę laboꝛat. Ouid. li. ij. de põto. Soluere nodoſam neſcit medicina podagrã. Podagra moꝛbus ꝑegrinus ē. Nã ſi italię fuiſſet antiq̄tus latinũ nomē īueniſſet. Nõ eni roma cũ ſudãdo ꝛ laboꝛãdo viuebat hoc malũ cognouit. Eſt ãt podagra rubēs hoc eſt calida Eſt frigida: eſt multiplex de qua apud medicos. Podagra etiam dꝛ pedica laqueus quo capiuntur animalia.

Podager. podagricus ꝛ podagroſus: qui podagra laboꝛat. Enni. Nunq̄ȝ poetoꝛ niſi podager. Plau. in mer. Sed tandem ſi podagroſis pedibus eſſet euthichus.

Podalirius ꝑpꝛiũ nomē ęſculapij filij ꝛ fr̄is Machaonis medicinę artis p̄clari q̄ cũ gręcis ad troiã ob medicinã ꝑfectus ē. A pedũ magnitudīe ſic appellatꝰ medicinã aũt diuinã ꝑfecto videri opꝫ: ſi illõ q̄ ī ꝑlogo: ꝓgnoſticoꝝ ſcribit his ṽbis gręce hippocrates fuerit adiunctũ q̄cũq̄ȝ via poſſet futuri hēre rationē αμαδλε και ειτι θειον ενεσιευτησι νουσησι και του τουτην προνοι αν εκμανθανειν ουτω γαρ θαυαζοι τοτε δι και ως και ιντρος αγαθος ανειν.

Poderis. pe. coꝛ. talaris tunica duplici ſyndone vt inquit Hier. quã Joſephus byſſinã vocat. Hęc adhęret coꝛpi: ꝛ ita arcta eſt: ꝛ ſtrictis manicis vt nulla oīno ī veſte ſit ruga: ꝛ vſq̄ȝ ad crura deſcēdit. Solent milites habere lineas quas camiſias vocãt ſic aptas mēbꝛis ꝛ aſtrictas coꝛpoꝛibꝰ vt expediti ſint vel ad curſum vel ad pꝛęlia dirigendo iacula: tenēdo clypeũ enſem vibꝛando: ꝛ quocũq̄ȝ neceſſitas traxerit. Ergo ꝛ ſacerdotes parati in miniſteriũ dei vtunt̃ hac tunica vti habētes pulchꝛitudinē veſtimentoꝝ nudoꝝ celeritate diſcurrant. Dicta poderis a ποδων. i. a pedibus.

Podex: poſterioꝛ pars coꝛpoꝛis pudenda: q̄ ex ea pedes fluere videntur. Juuenalis. Et podicę lęui cęduntur tumidę medico ridente mariſcę.

Podia. funis in naui quo tenditur velum.

Podiū:locus ad ſpectandū habilis.a pede nomē hñs:ſiue qꝛ pedis mō ꝓiectura illa quę podiū facit ꝓcedat:ſiue ꝙ ad pedes ędificiorum ſtrui conſueuiſſet: ſiue ꝙ in eo pedibus hęreamus. Nunc vulgo meniana. Solet enim fieri extra domus parietē locus porrectus īſtar pulpiti mutilis e marmore ſuppoſitis. Iuue. Oibus ad podiū ſpectātibus. Suet. de Nero. Cęterū accubans primū paruis foraminibus: deīde toto podio ad aperto ſpectare ꝯſueuerat. Sed ⁊ aſſeres: tornatos in ꝯclauibus ⁊ alijs locis ſupcilij mō parietibus ſuffigi ſolitos in q̄bus candelabra ⁊ poma ⁊ codicilli ſuſtinenť: podia maternus ſermo appellat. Huius dimi. eſt podiolum.

Pęcile: fuit porticus athenis noīata ex varietate picture: greci eni. ϖοικί λον. variū dicūt. ϖοικι λιαν. varietatē. vñ ⁊ lapis ſimites vocatus ē pyrrho pęcilos a varietate rubētiū macular. In hac āt porticu Zeno phs diſcipulos docebat. Uñ ⁊ ſtoica ſecta nomē accępit: ⁊ phi ſtoici nūcupati q̄ antea: zenonij ab ipſo doctore appellabāť. ςοα. n. ḡce portic⁹ vocať. Ply. li. xxxv. Hic ⁊ athēis pīxit porticū q̄ pęcile vocať ḡtuito

Pęnus. carthaginenſis: a phęnix: ſʒ aſpiratio detrahitur: ⁊. ę. in u mutatur in deriuatiuo: punicus. nica. nicum. non pęnicus. vide in dictione punicus.

Pęnulus dimi. eſt a pęnus. Uñ plautina fabula nomē ſumpſit.

Pęna. ſupplicium a pēdendo vt Uar. inquit quo quis ob delictum afficitur. Alij a greco quod eſt ϖοὶ νη.

Pęnarum v̄o octo genera. Cice. Cōmemorat: damnum: vincula: verbera: talionem: ignominiam: exilium: ſeruitutem: mortem. Hinc punio: quaſi pęnio: pęna afficio.

Pęnā pendere eſt multā ſoluere: qꝛ hoc penſo ęre fiebat.

Pęnalis ⁊ hoc pęnale: qđ ad pęnā ptinet. vñ pęnalis actio.

Pęnitet. ebat. tuit. q̄ſi pęna tenet: pęnitere dicimus cū q̄ ipſi fecimus ea nobis poſt incipiūt diſplicere: ⁊ moleſta eſſe. Ci. Nā qđ obiectū ē de īpudicitia qđq₃ oīuz accuſatorū nō criminibus ſʒ vocibus maledictiſq₃ celebratū eſt: id nunq̄ tā acerbe feret. M. Cęlius: vt eū pęniteat: nō deformē eē natū. Qm̄ v̄o his ēt quę nobis: aut tedio: aut pudori ſūt: pęna quędā eē videť: fit vt pęnitet aliq̄ñ pro tędet pudet ſeu dolet accipiať. Liui. li. j. Nec me eoꝝ ſniē eſſe pęnitet. Ci. in Cato. Num igitur ſi ad centeſimū vixiſſet annū ſenectutis eū ſuę pęniteret? Accipitur interdū pro parū videť ⁊ a penuria deduci ſentit. Hel. Teren. Me quantū hic operis fiat: penitet. i. parum videtur qđ a ſeruis fit. Ci. lib. j. offi. tam diu aūt velle debebis qđ ad te q̄ſtum ꝓficias non pęnitebit. Inueniť etiā pęniteo. es. ⁊ pęniteor deponēs. Nam ſicut pęnitet me dicimus. i. pęna tenet me: ita pęniteor paſſiue: hoc eſt pęna teneor. Hiero. in eccleſiaſtico. Fili ſine ꝯſilio nihil facias: ⁊ poſt factū nō pęnitebis. Et ī actibus apl'icis. Pęnitemini igitur ⁊ cōuertimini vt deleanť peccata veſtra. Hinc fiunt participia pęnitens pęniturus ⁊ pęnitēdus. Actus. Neq₃ teneq₃ quēq̄ arbitror pęniturum tuę laudis. Col. li. ij. Itaq₃ hic ager ſiue exerceť: ſiue ceſſat colono ē pęnitēdus ac tanq̄ pęſtilēs refrigiēdus.

Pęnitentia ⁊ pęnitendo in vno ſignificato accipiuntur: ⁊ a pęnitet quo ad primum ſignificatum fiunt. Hier. in lib. R: Triumphator in iſrael non parcet ⁊ pęnitudine non flecteretur. Neq₃ enim homo eſt vt agat pęnitentiam.

Poeta ἀϖο τοῦ ϖοιεειν: quod eſt facio effingo: quaſi fictor eſt enim qui elegantia carmina fingit: apud gręcos aūt poetę per excellentiam quinq₃ ſunt vt his verbit ſcribit īterpres oppiani de piſcib⁹. ϖοιη ται μενκιτι ἐξοχημειϲι ϖεν τε ὅμηρος ευϖολις ησιοδλος αντιμακος νίκανδρος και ϖανυασις.

Poema. atis. ⁊ poematū ⁊ poeſis poetaꝝ opus hoc eſt figmentū: ſiue fictio. Plau. in aſi. Nā nec fictum vnq̄ nec pictum in poematis. Sūt tñ q̄ diſtinguāt īter poema ⁊ poeſim: ꝙ illud ſit inuētio: parua quę paucis verbis exprimiť: hęc v̄o teſtus ipſe ſcriptorū ⁊ opus totum. Lucil. Itez quę vis non magna pars poema eſt poeſis opus totū: totaq₃ illa ſūma eſt vna.

Poeticus. a. um. quod ad poetam pertinet. Hinc poetice aduerbium quod eſt more poetarum.

Poetica. ars ipſa ſicut grāmaticę ⁊ rhetoricę.

Poetria. ę. ⁊ poetris. idis. per modum patronymici fęminini: ꝑſius poetridas picas cantare credas pegaſeum melos. Cornutus: poema vel poetriam componentes.

Poetor. aris. in poetica exerceo ſiue poetam ago. Enni. Nunq̄ poetor niſi podager.

Pogonia: dicti poteſt barbata: genus cometę. πογον eni barba. Ply. lib. ij. Pogonias vocant cuius inferiore ex partę in ſpē barbę longę ponitur iuba.

Polis. gręce latinę ciuitas ⁊ vrbs dr. vñ Neapolis. Hinc politicus. a. um. qđ eſt ciuile. Ci. Sʒ quę pōt eſſe hoi politico delectatio: cū aut hō ībecillus a valentiſſima beſtia laniatur.

Polypiron ſepes fertiles multi frumenti.

Polion. ϖολιων. ſiḡt pulli aſinini fimū quē ęq̄ initio ꝑtionis añ fętū effūdit: vt inq̄t Ariſto. Ply. v̄o poleam vocat.

Polio. is. iui. vel polij. politū ſiḡt orno ⁊ q̄ſi politico more cōpono. Hīc politū dicim⁹ cultū ornatū. Et politiōes agroꝝ cult⁹ diligētes: ſicut politiōes veſtimētoꝝ mūdicię ⁊ cult⁹. Ci. pu. lētulo. Nūc vt appelles. Ueneri caput ⁊ ſūma pectoris politiſſima arte ꝑfecit. Hui⁹ cōpoſita ſūt depolio. Expolio ⁊ ꝑpolio: q̄ ꝑfectōez act⁹ denotāt. Feſtus. Depolitū: ꝑfectū: qꝛ oēs ꝑfectiōes antiq̄ polliciōes appellabāt. Ci. li. ij. ad her. Difficillimū eſt inuentū expolire ⁊ expedite ꝓnūciare. Idē. L. Luceio Tu īterea nō ceſſabis ⁊ ea q̄ hñs īſtituta perpolies. Repolio. rurſus polio. Col. li. ij. Sin ꝓtinus vſui deſtinanť. ſ. frumenta: nihil attinet repoliri: ſatiſq₃ ē vmbra refrigerari.

Politia a polis quę eſt ciuitas: latine ciuilitas interpretatur.

Policies. mondicies ⁊ ornatus dicitur.

Polimenta. teſticuli porcorum cum caſtrantur quod ad ſimilitudinem veſtium poliantur.

Polleo. es. ꝑ duplex. ll. poſſum valeo. Ci. ī ipera. Nec ē vlla res q̄ plus apud eū polleat q̄ ipſi⁹ volūtas atq₃ iudiciū. Liui. li. j. Multū illi terra: plurimū mari pollēt. Et pollere ſplēdere. Ply. li. xxxvj. Ex oleo ⁊ aq̄ cilicię cotes pollēt. Hui⁹ cōpoſita ſūt: ꝑpolleo: qđ eſt vltra alios polleo. Liui. li. j. Ardeā rutuli hēbant gens vt in ea regiōe atq₃ in ea ętate diuitijs ꝑpollēs. Repolleo a quo Repoleſco quo vſus ē. Col. lib. v. Plurimarū ſtirpiū nā ſic cōmodat: vt circa cicatricē nouellis frondibus repolleſcat. i. repuleſcat: ęquipolleo: ęquiualeo.

Pollentia. potentia. Plau. in ru. Nec ineptorū potior ſit pollentia. Et pollentia dea potentię quę a romanis collebatur. Itē pollentia. Ply. auctore oppidū fuit in maiore balearium. Fuit ⁊ altera pollentia iuxta alpes inclyta lannarum nobilitate: de qua Syr. lib. viij. Fuſciq₃ ferax pollentia villi. Fuerūt et pollentini in piceno in quinta regione italię non multum diſtantes a tolentinatibus vt indicat Ply. lib. iij.

Pollex: dictus groſſus manus: ꝙ vi ⁊ ꝑtāte inter cęteros digitos polleat: nec in ſiniſtra ceſſat: nec minus q̄ tota man⁹ ſemper in officio ē. Unde ⁊ apud gręcos αντιχειρ antichir vocatur quaſi pro manu ⁊ quaſi altera manus videať. Alio nomine appelletur Hallux. ἀϖο τοῦ ἀλλομαι ſalto qđ conſtricta manu proximū digitum ſolus ſcandat.

Pollicaris ⁊ hoc pollicare: adiectiuū a pollex. Ply. Digitoꝝ hominis longitudo illis ⁊ interim falcata pollicari latitudine.

Polliceor. v̄bū cō. ſʒ Priſ. Nā in ſiḡatiōe paſſiua vſus ē. Ouid. Pollicitis diues q̄libet eē pōt. Eſt aūt polliceri vltro ſeu ex pactiōe aliq̄d ꝓmittere. Cōpoſitū ex pol. particula affirmatiua ſiue a porro: ſiue a poly. q̄ multū ſiḡt ꝑ exceptionē: ⁊ liceor Hinc fit pollicitor frequentatiuū: a quo pollicitatio.

Polemon. pe. cor. phus athenienſis philoſtrati filius. Qui cum in iuuentute petulans eſſet: ⁊ aliquando ebrius ⁊ coronatus xenocratis ſcholam ingreſſus fuiſſet: eius oratione quę tunc de pudicitia erat: adeo mores īmutauit: tantūq₃ in phia profecit vt xenocrati in ſchola ſuccederet.

Pollis. inis. ⁊ pollen. inis. a pollo deduci videť: flos tritici. Ply. xviij. Ex aphrico iuſtū ē e modijs rediť ſemodios ⁊ pollinis ſextarios q̄nq₃. Ita eni appellāt ītritico: ꝙ florem in ſiligine.

Pollinarius. a. um. qđ ad pollinem pertinet: vt Cribrum pollinarium qđ de lino non deſetis ęquorum fit ad pollinem purgandū. Nam cribra q̄ ad excutiendam farinā fiunt: excuſſo-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ria diũr Ply. in eodẽ Cribrorũ genera gallię ſetis equorum inuenere hiſpanię lino excuſſoria ac pollinaria.

Pollintor: curator piſtrini q̃ pollinario cribro pollinẽ excutit a polline farina deductum nomen Cato. Operariũ mercenariũ pollintorem diutius eundem ne hẽat die.

Pollincere eſt farinam in piſtrino lucrifactam diuidere: ⁊ pollintio ipſa diuiſio.

Pollinctor. cũ c accurator funerũ ⁊ redemptor dr̃. i. qui funera morientia curat: q̃ſi pollutorũ vnctor. i. cadauer curator. Vñ pollinctũ funus dictũ a pollinctoribus vnctũ: pollincere eſt curare vngereq̃ cadauere. Apule. Pollinctor ei⁹ funeri duz vnctionẽ parauit. Hũc Feſtus pollinctorẽ pronunciare videtur. Quas inq̃t pollucere merces liceat ⁊c̃. Plau. in aſi. Ecq̃s currit pollinctorẽ accerſcere. Pollincere ad pollinctũ emere ſiue corpus mortuum curare. Pollinctus ipſa curatio. Pla. Carthaginiẽſes fratres duo fuer̃ eor̃ alter viuit: alter ẽ mortuus: propterea apud vos dico cõfidentius: q̃ mihi pollinctor dixit q̃ eum pollinxerat. Hinc pollinctura ipa accuratio Idẽi Sti. Hodie pollinctura ẽ. Libitiniarius dicebat̃ q̃ neceſſaria funeribus vẽdebat ⁊ q̃ rationibus p̃erat libitinę deę in cui⁹ tẽplo q̃ ad ſepulturã p̃tinebant vendebant̃. ſicut docet Plutar. in p̃ble. Sen. li. vj. de bñfi. Vota libitinariorũ eẽ: vt mortes plurimorum optent quod illis queſtuoſiſſimuz eſt.

Polluceo. es. xi. verbũ ſacrificale ⁊ redẽtiũ libamenta deis. Significat eñi pollucere mutũ dedicare: vel deuouere. ex poly multũ ⁊ luceo q̃ is q̃ talia facit multũ luceat: ob lumina ſacrificiorũ. vel pollucere ex libamenta herculi in araz porricere: ⁊ ſacrificiũ pollinctũ q̃d Herculi decuma data ſit. Pla. i Sti. Ut decimã partẽ Herculi polluceã. i. ſplendide dedicẽ. Hoc verbo vſi ſunt auctores quotiens opiperas dapes velut i ſacrificiũ dei ⁊ in p̃mis herculis facturi erãt: cui deo decimas oĩum rer̃ romani: voto reddebãt. Unde Macro. catilones eos proprie dicit qui ad pollinctũ herculis vltimi cum venirent catillos liguribãt ad pollinctũ hoc eſt ad magnificũ epulũ quale herculi ſolebat fieri. Pollucibilis cęna dicta ẽ opulenta. Hinc pollucibiliter ſplendide ⁊ laute. Plaut. bacch. paſcite peraſitos opſonate pollucibiliter.

Polenta ⁊ pulenta vtroq̃ mõ dr̃ que ſic fit. Perfuſum aq̃ hordeũ ſiccant nocte vna: poſtero die frigunt deinde mollis frãgunt: ſeruantq̃ in multos dies. Unde in Joſue ſcribitur. Et comederũt de frugib⁹ terrę die altero ⁊ azymos panes ⁊ polentã eiuſdẽ anni. Inuenit̃ etiam hoc polenta. Ouid. lib. iiij. meta. Dulce dedit teſta quod coxerat ante polenta.

Polluo. is. lui. lutum. quaſi porro lauo: ſed per contrarium ſepenumero ponitur pro iquino: ſiue per antiphraſim: ſiue q̃ ea que inquinantur madefieri neceſſitate. Lactã. li. iiij. Omnia ſcelere ac libidine polluebamus. Hinc nocturnam geniturã ſomno ſparſam pollutionem appellant.

Pollubrum vas trulleum quo manus lauamus: vulgo bacile dicitur. Liuius. Argento pollubro ⁊ aureo gutto. Fabius pictor Aquã manibus dato: pollubrum ſiniſtra manu teneto: dextera vaſum cum aqua.

Polus: quaſi cęli cardo. Duo autem ſũt poli ſcilicet. Arcticus. i. borealis: ⁊ Antarcticus hauſtralis. Et ab altero i alterum p̃tenditur axis a quibus ſuſtinetur. Borealis altiſſimus his que ſunt in noſtro hemiſpherio: hauſtralis imus ⁊ depreſſus: ⁊ qui a nobis videri non poſſit. Dictus polus ab πολο verbo gręco quod v̈o ſigt̃ ⁊ circumago.

Polyandros: latine multos viros habens. Polyandriuz locus vbi ſunt multa ſepulchra publica:

Polyarnas: multorũ agnorũ. Var. li. ij. de re ruſ. Veteres poetę alios vocant polyarnas: alios polymelas: alios polybutas ideſt multarum ouium: multarum boum.

Polycarpus: nomẽ viri p̃priũ quaſi multi fructus: ſiue fructuoſus καρπον enim fructum dicunt.

Polycrates: pe. cor. nomen proprium tyranni qui regnauit i ſamo inſula. Hic ⁊ opibus ⁊ fęlicitate apud hiſtoricos inclytus eſt: qui quoaduixit non tam fortunę alumnus dici potuit: q̃ partus. Sed mors infamis ⁊ ęrumnoſa docuit neminem ante obitum merito dici poſſe fęlicem. Fuit enim ab orete ſatrapa perſarum captus ſuſpenſuſq̃.

Polycletus: pe. p. Statuarius eximius diligentia ⁊ decore ſupra cęteros vt inquit. Quintil. Nam ex ęre ſigna fecit nobilitata ſcriptorum pręconia comprimis fecit aſtragalizãtes hoc eſt talis ludentes: quo opere nullum abſolutius iudicant: fuit ſytonius ⁊ diſcipulus agelade.

Polycronius: diuturnus longęuus ⁊ multi temporis: ſicut oligochronius qui parum viuit. Unde cornices dictę ſunt polychronię q̃m nouem ętates viuere dicantur.

Polyceros: pe. cor. latine cornutus: ſiue multa cornua habens.

Polydamas. pe. cor. nomen proprium viri troiani: ⁊ latine dicitur valde domans. Perſius. Non mihi polydamas nec troiades labeonem pretulerunt.

Polydorus. pe. p. nomẽ filij. priami: ⁊ latine ſigt̃ multa donans polydoria: munificentia. Polydora inſula propontidis.

Polyęglas: inſula a caprarum multitudine.

Polygalon: hęrba palmi altitudinem in caule ſummo folijs lenticulę quę potata lactis vbertatem inducit. vñ ⁊ a lactis abũdantia nomen accepit.

Polygolaton: hęrba ſine folijs: aſpargi caule in cacumine aculeum habens.

Polygenneton: quaſi multorum generum.

Polygonius: multor̃ angulorũ. Polygonũ pe. p. hęrba a geniculorũ multitudine q̃ꝫ nos ſanguinariaz vocamus folijs rutę ⁊ grãmis ſilis. Succus eius infuſus narib⁹ ſupprimit ſanguinẽ. Col. li. vij. Sanguinalis hęrba quã gręci polygona appellant. Hoc nomen veteres vſurparunt p̃ ſecundo.

Polylogus. pe. cor. multiloquus: polylogia: multiloquium.

Polyonemon: quaſi multarum tibiarũ: hęrba cunilę ſimilis ſemine pullegij ſurculoſa multis geniculis.

Polymedia. Troadis oppidum heleſponto adiacens.

Polymnia ſeu polymnia. Naz πολυμνεία. ασ a gręcis ſcribitur: ſed latini polymnia dicunt pe. cor. Hora. li. j. car. diuiſit diphthõgum Euterpe cohibet nec polymneia: vbi etiaz y ſequẽtibus m ⁊ n more gręco corripit̃. Fuit vna ex muſis ſic dicta quia tm̃ ſuauitate poetas reddit gloria immortales. ab πολυ multum μνεία memoria. Unde ⁊ p̃eſſe rhetoribus dicitur quibus opus eſt multa memoria. Sũt qui ab πολυ̃ ⁊ hymnos deducunt quod eſt laudatio quia laudationibus p̃ęſit: ⁊ ſcribunt polyhymnia: vt apud Ouidi. lib. v. faſt. Diſſenſere deę quarum polyhymnia cępit.

Polymitus: a. um. pe. cor. a poly. ⁊ μιτος ſiliũ q̃d nos liciũ dicimus a liciorũ multiplici varietate. Vñ veſtis polymita quę multis licijs contexta eſt: ſicut Monomita dicunt̃ quę vno licio cõſtant. Dimita quę duobus Trimita quę tribus. Ply. Plurimis v̈o licijs texere quę polymita appellant. Alexandria inſtituit. Hinc polymitarius. a. um. vt Opus polymitariũ q̃d ⁊ plumarium dicitur: quãdo quidẽ Hie. Plumarios ⁊ polymitarios artifices pro eodem fere poſuit. Polymitarij enim dicuntur qui artem polymitariam exercent.

Polymyxos: lucerna q̃ multos hzangulos ⁊ in his funiculos illuſtrandis cõuiuijs accõmodata. Mar. Illuſtrẽ cũ tota me is ꝯuiuia flãmis. totq̃ geram myxos vna lucerna vocor.

Polymorphus: multiformis μορφὴ enim forma.

Polypharmacus: pe. cor. venenis vel medicinis abundans.

Polyphemus: penultima producta. Cyclops neptuni filius ex Thoa phorci filia ingenti corpore qui vnum tantum oculũ in fronte hũit. Quo noĩe Sarrulus: illuſtris ſignificatur.

Polyphagus penultima correpta qui multum comedit: ⁊ latine dici põt Manduco. Et ẽ multi cibi capaciſſimus: ſicut pãphagi populi cuncta comedentes.

Polypoduz: hęrba dicta ſiue quod radix eius veluti cirros ad ſimilitudinez polypi piſcis habeat ſiue q̃ farina eius idita naribus polypum cõſumit. Hanc hęrbam nr̃i Filiculam nominant: ſimilis eſt enim. Filici piloſa radix.

Polypus: pe. cor. gtĩñ facit polypi ⁊ polypodis: piſcis ẽ ex molliũ genere: a multis pedib⁹ appellatus ex poly. ⁊ πους. pes quaſi multipes. Unde a nõnullis octopes dicit̃. Huius piſcis

ingeniū ſicut ſcribit. Amb.li.hexa.fraudulentū ē q̄ vadoſo in littore: petrā nactus affigit ei: atq̨ eius nebuloſo ingenio colorē ſubit φ ſibi ſpē terga obductus plurimus piſciū ſine vlla ſuſpiciōe fraudis allapſos dū nota nō p̄cauent ⁊ ſaxū opinantur. caſſibus furtiue artis includit: ⁊ ſinu quodā ſue carnis intercipit. Et a polypo piſce dictus eſt polypus narium morbus cū caro interiora naſi occupat intumeſcens maxime flante euro a ſimilitudine marini polypi. φ ei⁹ carni ſimilis ſit Tūc enī caro radices agit plurimas que tanquā pedes ſunt. Cato de re ruſti. Et ſi polypus in naſo introierit braſſicā erraticā aridā tritam in malū conijcito: ⁊ ad naſum admoueto. Hinc Polypoſus qui eo morbo laborat. Mar. Naſutū volo non polypoſum: magnus v̄o baſilius ὡς παρφασὶ τον πολυπόδα τὴν χρόαν πρὸς τὴν ὑποκειμένην γῆν οὕτως αὐτὸς τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς τῶν συνόντων γνώμας μεταβάλλεται.

Polyptoton: pe. p. qd̄ multiplicē hȝ caſuū: ex πολὺ. qd̄ ē multiplex ⁊ πτῶσις. caſus. Figura qua diuerſis caſibus ſniā variatur: vt ex nihilo nihil in nihilum nil poſſe reuerti.

Polypyron. per. y. pſilon. ſigt̄ multi frumenti.

Poly poetis: perithoi ⁊ hyppodames filius.

Polyſyndeton. penultima cor. ab πολυ multus σύνδεσμος coniunctū q̄ſi multipliciter cōiunctū. Figura cū ſermo multis coniunctionibus concatenat̄. Uir. Tectūq̨ larēq̨: armaq̨ amycleumq̨ canem creſſamq̨ pharetram.

Polyſynteton. pe. cor. figura cum ſententię multorū articulorū conuenienti copia continentur: vt ille hunc pęna conſtrictū trahebat: hic autem vociferabatur concurſus v̄o nō mediocris erat cum tamen omnes opitulari vellent ſed nemo auderet: neq̨ ibi magiſtratus aderat: nec circunſpicientes quo potiſſimum confugeremus reperiebamus.

Polytrichon: quod multitudinē capillorū faciat. τρίχες enim capilli dicunt̄: vulgo capilli veneris vocant̄: φ multa habeant capillamenta. Appellet̄ ⁊ a quibuſdā polythrix: ⁊ Calythrix. Ply. Polythrix: in vino data morbo regio medetur.

Polytropus. pe. cor. multimodis prudens.

Polytes. pe. pro. alter priami filius ex hecuba.

Polyxena. pe. cor. priami filia. Ouidius. Placet Achilleos mactata Polyxena manes. Grece dicit̄ multorū peregrina: ſeu φ amor peregrinari faciat mentes ab ingenio ſuo: ſeu quod apud multos libido: vt peregrinabunda vagetur.

Pomęriū q̄dā ſcribūt cū ę diphthon. ⁊ cōpoſitū volūta poſt q̄ſi poſt męriū: hoc ē murum. Nam merus murus d̄r. Uir. li. decimo. Atq̨ ipſis prelia miſcent aggeribus męrorū: vt pomęrium tā intra q̄ȝ extra murū dicatur. Quidam nō a poſt ſed a pone pręppoſitione: aut a pro componi exiſtimant: vt ſit terrenum qd̄ circa męnia in orbem eorum cum ędificio intrinſecus ⁊ oī cultu extrinſecus vacuū ſinebat̄. Unde Liu. li. j. Aggere ⁊ foſſis ⁊ muro circundat vrbem: pomęriū profert. Idē pomęriū eſt circa murū locus quē in cōdēdis vrbibus quōdā etruſci q̄ murū ducturi erāt certis circa terminis ī augurato cōſecrabāt. Et hoc ſpatiū qd̄ neq̨ hītari: neq̨ arari fas erat non magna qd̄ poſt murū eſſet q̄ȝ φ murus poſt id pomęriū romani: appellarunt. ⁊ in vrbis incremento quātū męnia p̄ceſſura erāt. tm̄ termini hi cōſecrati p̄ferebātur. Feſtus Pomęrium quaſi p̄murum. i. proximum muro.

Pomeridian⁹. a. ū. a poſt ⁊ meridie qd̄ poſt meridiē ſit Augu. li. viij. cō. Cū impator pomeridiano circenſiū ſpectaculo teneret̄: exiſſe deambulatū ī hortos contiguos. D̄r ⁊ poſtmeridianus. Quīt. li. iij. Poſtmeridianus ſcholis Ariſto. p̄cipere artē oratoriā cępit. Sic d̄r Antemeridianus. Augu. lib. ij. acad. Qd̄ cū factū eēt ⁊ in eo pęnę totum an̄ meridianū tp̄s conſumptum videremus redire domum inſtruimus.

Pomiliones ⁊ pomilij nani. i. homines parue ſtaturę paulū ſupra terrā extantes. Habent quādoq̨ mēbra enormia qualē. Mar. deſcribit in illo diſticho cui nomē eſt pomilius. Si tātum ſpectes hominis caput hectora credas: ſi ſtantē videas aſtyanacta putes. Scribitur etiā a nonnullis. per. u. pumiliones. Col. ſcribit pumiles aues niſi quem humilitas earū delectat non probo. Huius femininum eſt pomilia.

Pompa: omne: ſpectaculū: ⁊ apparatus ſolemnis cū oſtātiōe ⁊ ſpecie quadā triūphi tā in aduerſis q̄ȝ in proſperis. ⁊ letis. a greco πέμπω. mitto. D̄r enim pompa nuptiarū: pōpa ſacrorum pompa funerū. Cic. Sed iam e pompa in veram aciem deſcendamus. Significat etiam longum incedentiū ordinē in ſupplicatione q̄ȝ nos hodie proceſſionem appellamus.

Pomum: generale nomen ē oīum fructuum quę ex arboribus eſui apta proueniūt: ſiue molliū: ſiue durorū: nuces v̄o ea dūtaxat poma vocant̄ quę duro operimēto ſunt. Dictū pomū vt docet Uar. q̄ſi potomū φ in eius inſitione potu. i. aquatione indiget. Nā illi per ſiccitatem aquam addi opus: vt ſtabilia matureſcant ſiue quod vicem potus in cibis prębeat.

Pomariū: locus arboribus pomiferis ꝯſitus. φ latini ēt Uiridariū appellant: gręci paradiſum. Prop. Nec mea phęaces ęquāt pomaria ſyluas. Ouid. li. iiij. Me. Id metuēs ſolidis pomaria clauſerat atlas męnibus. Aliqn̄ pomariū d̄r locus vbi reponunt̄ poma. Un̄ Ply. docet pomaria cōtabulari in loco ſicco frigido in quibus ſint feneſtrę ſeptentrionalis que ſerenis diebus pateſcant. Hic conſtat ſl̄m eſſe qd̄ a ludi magiſtris docet̄. pometū pomos pomaria poma reſeruant.

Pomona pomorum dea. ſicut mellona mellis. dea.

Pomponius: nomen hiſtorici: qui de ſitu orbis ſcripſit. Fuit et alius vir romanus Atticus cognominatus ad quem. Ci. epiſtolas ſcripſit. Pomponia. nomen matris Scipionis.

Pondus. dicitur φ graue eſt. vt in cuphonio. Nos qui portauimus pondus diei ⁊ ęſtus. Item pondus quod librādo ad ſtateram ponderatur. Hiero. in li. R. Ponderabat capillos ducentis ſiclis pondere publico. Interdū ponitur pro numero. hoc eſt multitudine. Uar. Egręcia cōportaſſe magnum pondus omnium artificum. Interdum pro auctoritate. Cicer. Apio. Sed idem ſcribit meas l̄ras maximū apud te pōdus habiturus. Hic ponderoſus. a. um. quod eſt graue.

Pondero. aſ. libro. Plau. Dū nūmularius ponderaret argentū Aliqn̄ ſigt̄ quod vernacula lingua dicim⁹ vender apeſo. vt li. ij. R. Semel in anno tondebat̄. quia grauabat eū cęſaries pōderabat capillos capitis ſui ducētis ſiclis pondere publico. per tranſlationem ponderare eſt examinare conſiderare Lactā. lib. iij. Mors ex pręteritis vitę actibus ponderanda eſt. Hinc componitur. preponderо. quod eſt prius pondero: ſeu prius examino. Cice. lib. iij. officio. Neq̨ ea volunt preponderari honeſtate.

Pondo indeclinabile ⁊ generis oīs ⁊ mō pro libra ponitur Nā pondo ⁊ libram idē fuiſſe Feſtus innuit: cū inquit. Duo aſſes ſinguli librā ⁊ pondo efficiebant. Modo ſignificat pondus. xij. librarum. Liui. Argenti pōdo bina ⁊ ſex libras ſimilitē preſtaret. Modo ponit̄ p̄ hoc nomine pondus. Hiero. in li. nume. Fuerūtq̨ in ea: acetabulū argenteū pondo centum triginta ſiclorū. Et apud Liuium ſcribitur coronū aureā libre pondo ioui dicatā fuiſſe. Nec caret ſingulari. vt quidā exiſtimant. cum Col. dicat pondo libram ⁊ quadratā abijci oportere. Pondo igitur. ita. xij. libras continet. ſicut Aſis. xij. vncias. Et dicimus duapondo ⁊ Trepondo. vt Quintil. li. j. teſtatur. Ab his dipondium Tripondium. ⁊ Aſſipondium. pro vnum pondo φ id erat librę pondus

Pono. is. poſui ⁊ poſiui poſitū. Plau. in Uitu. Nunc vt apud ſequeſtrū vitulū poſiuimus. Eſt aūt ponere collocare cōſtituere. Uir. li. j. Urbe velit poſita templis ſibi ferre dicatis. Cic. Primū enī ſtante rep. facere ſolebamus. vt in agendo pluſq̨ in ſcribendo opę operemus. Aliqn̄ deſinere. quoniā cū ceſſamus ab opere collocare quodāmodo ac reponere videmur id quod agebamus. Uir. li. vij. Cum venti poſuere omniſq̨ repente reſedit ſtatus. Aliquando Erigere ędificare. Idem. Poſuitq̨ īmania templa. Unde ī antiquis marmoribus legimus. Bene merenti poſuit. Aliquando deponere Idem. Ponuntq̨ ferocia pęni corda volente deo. Aliquando Apponere. Mar. Nolo mihi ponas rhumbum mulum ve bilibrem Hinc pęte fabulas ⁊ ſcripta ſua ponere dicebantur ⁊ ī ſcęna hęc ſpectatoribus quaſi incōuiuio apponebant. Iuue.

Pone tigillinū.i.affer in ſcenā aliquid de tigillino ſcriptum Aliqñ pingere. Hoꝛ. Solers nūc hominē ponere nunc deū. Nā de ſculptoꝛe ⁊ pictoꝛe loquit̃. Hui⁹ verbi cōpoſita ſunt. Appono.quod eſt aliquid antepono. Ply. Nihil ei pꝛeter ſecundariū panē oleraq̃ appoſuit. Interdū ſubiūgo. Vñ Appoſitū dicit̃ caſus qui verbo ſubiungitur. Itē apponere eſt iuxta: vel ad aliquid ponere. Ci.li.ij. artis ve. Gladiū pꝛope appoſitū e vagina eduxit: ⁊ illū alterū occidit. Antepono.pꝛefero. Cōpono. Circumpono: vt in eu. Circūponēſq̃ calamo. Depono Diſpono oꝛdino. quaſi in diuerſis locis pono. Hierony.in libꝛo. Re. Audiuit famā ſeruus tuus quod diſponat Saul venire in Cellā. Hinc diſpoſitio que ē rerū in oꝛdinē collocatio. Diſpoſitū decretū conſtitutū. Vñ Ex diſpoſitio dicimus.i.de induſtria ⁊ queādmodū a nobis cōſtitutū eſt. Macro. An alti⁹ q̃ddā cui remotis arbitris opus ſit cogitaturi ex diſpoſito conueniſtis. Expono. Impono. Interpono Oppono. ꝑpono: pꝛopono. Poſtpono quaſi retropono. Cicero. Tironi: Omnia poſtpoſui dum modo pꝛeceptis patris parerem. Repono. Sepono. ſeoꝛſum pono remoueo. Suppono ſummitto. Apul. Suppoſuitq̃ humeros oneri. Aliqñ ſigt̃ adulterinum loco veri ſubijcio. a quo Suppoſitus ꝑtus dr̃ qñ fetus alterius matris nō vere matris ſubijcitur. Ply. Nam filius pr̃is teſtīn ſuppoſuiſſe dicebatur. Superpono. ⁊ Suprapono vt in eu. Et lapis ſupꝛapoſitus erat ei. Tranſpono vltrapono. Et omnia habēt pe.pꝛoductam.

Poſitio.eſt quam greci vocant θεσιν.

Poſit⁹.us.idē q̃ poſitio ſiue ſitus. Oui.i faſ. Terra trib⁹ ſcopul̃ vaſtū ꝑcurrit i equoꝛ trinacris appoſitu nomē adepta loci.

Poſitiuus.a.um. q̃ ꝑmo poſitū ē: nec aliūde deriuatum. a quo grāmatici poſitiuū a cōꝑatiuo ⁊ ſuperlatiuo diſtinguūt. q̃ illud ſit quaſi fundamentum iſtoꝛum.

Poſitura: nota qua ſenſus in oꝛone diſtinguit̃. Item dicitur.ſitus ſiue poſitio Gel. Vt aīaduertetur quo habitu quaq̃ foꝛma quaq̃ poſitura ſtellarum aliquis naſceretur. Sic ſyllabam dicimus eſſe longam poſitura.

Pone.qñ grauē accētū hʒ ꝑpoſitio vel aduerbiū ē ⁊ ſigt̃ ꝓpe vl̃ poſt. Virg. Pone ſubit cōiunx ferimur ꝑ opaca locoꝝ. Val. Max.li.j. Mox humani īgenij ꝓna voluntate vetida ſcrutādi pone reſpiciēs aīaduertit īmenſe magnitudinis ſerpētē concitato impetu oē quicquid obuium fuerat pꝛoterentem.

Pons.a pēdeo. ⁊ veluti in aere pēdeat.ſigt̃ oē ꝑ q̃ ſup aq̃s trāſimus. Vñ ⁊ ꝑ ſcala nauiū qñq̃ ponit̃. Vir. Interea eneas ſocios de pupibus altis pontibus exponit. Hinc Depōtanus Vnde ſenes depōtanos appellatos eſſe legibus a pontis deiectione. hoc eſt ferendi per pontes ſuffragij ademptione.

Pōticulus.diminutiuū paruus pons. Ci.li.v.tuſ. Et cum foſſā latam cubiculari lecto circumdediſſet: eiuſq̃ foſſe tranſitum ponticulo ligneo coniunxiſſet.

Pōtones.naues q̃b⁹ a traijciendis amnibus loco pōtiū vtimur Papinianus. Quia via ꝯfirmari ſolet vel ciuitate tenus: vel vſq̃ ad viā publicā vel vſq̃ ad flumen: in quo pontonibus traijciat̃. Apule. Et ſi vado nō poterūt pontonibus trāſibūt.

Pōtifex: ſacer magiſtratus vt inq̃t Scęuola a poſſe ⁊ facere dictus. vel vt inq̃t Var. a ponte. q2 ſub licius pons a pontificibus factus ē ꝑmū ⁊ reſtitutus ſepe Erāt aūt maioꝛes ⁊ minores pōtifices iter quos ſūmus q̃ pōtifex maxim⁹ dictus ē ꝙ maximaꝝ reꝝ q̃ ad ſacra ⁊ religionē ꝑtinēt iudex. ſit vindex cōtumacię ꝑuatoꝝ magiſtratuū. Numa.n. pōtificē fecit: eiq̃ ſacra oīa attribuit eiuſq̃ ſcit] ſacra oīa ꝑuata ⁊ publica: ſub iecit: īſtituitq̃ vt idē pōtifex nō celeſtes mō cerimonias ſʒ iuſta quoq̃ funebꝛa placādoſq̃ manes edoceret auctoꝛ. Liui⁹

Pontificatus.us.pontificis dignitas: ſicut conſulatus.

Pontificius.a.um.quod eſt pontificis: vt ius pontificiū quod ius canonicum dicitur.

Pontificalis ⁊ hoc pōtificale q̃ ad pōtificē ꝑtinet. Vnde pontificales libꝛi in quibus ſacrę cerimonię continentur.

Pōtus generis maſ.nerei filius: ⁊ neptūni vt Euſe li.j.ꝑparati. ſcribit. Vñ pōtus mare dici videt̃. Alij pontū dici exiſtimāt mare ab ποντιζω q̃ ē mergo. Vl̃ ab πονος q̃ ē laboꝛ q2 ſit laboꝛibus plenus. ridicule ꝑ ꝯtrariū dici arbitrant̃ ꝙ careat pōte. Pꝛopꝛie aūt id mare pōtus appellet̃ q̃ a palude Meotidis vſq̃ in Tenedū ꝓtendit̃ Pontus fe.generis. Inſula ē de q̃ Vir. Viroſaq̃ pōtus caſtoꝛea. Eſt ⁊ ꝓuincia aſie minoꝛis a pōte rege ſic cognomiata nobilis crudelitate Medee Hec vt Stra.refert ab occidēte haly flumine claudit̃.ab oꝛiēte Colchide a meridie minoꝛi armenia Ptol.vo alter.li. v. Aut.n.ab occaſu oꝛe pōti ⁊ thracio boſpoꝛo. A meridie regione q̃ ꝓpꝛie Aſia dr̃ A ſeptētriōe ꝑte Euxini maris terminat̃ Eius ciuitates īſignes ſūt Calcedon nicomedia nicea. H regnauit Mithridates eupatoꝛ ⁊ Pithodoꝛis regina Ex pōto fuit Aquila veteris teſtamenti tranſlatoꝛ ⁊ īterpꝛes. ⁊ Martiō hr̃ſiarches q̃ q̃uis chꝛiſtian⁹ videri vellet. aliū tñ creatoꝛē oīuʒ reꝝ eē dicebat q̃ chꝛiſti patrē: illūq̃ maioꝛem aiebat. Hīc Ponticus a.um. Hiero. ꝯtra Iouī. Cōpelle phrygem ⁊ ponticum vt locuſtas comedat. nefas putabit.

Pōtina palus. Volſcoꝝ palus iuxta foꝛū Apij haud lōge a Tarracina diſtatq̃ ab vrbe. xx. paſſuū milibus de qua. Luc.li.iij. Et qua pontinas via diuidit vda paludes.

Pōtia. Inſula nō longe a palmaria in ſinu Gaietano in q̃ turtures ac coturnices cū ad italiā veniūt pꝛima volatura requieſcendi cauſa paucos dies moꝛantur. Auctoꝛ. Var. Eſt ēt pōtia vrbs ad quam pontonibus traijciebatur.

Popa.pinguedo Perſius. Aſt illi. tremit omento popa venter Hinc popana pinguia vnguenta dixerūt veteres. Iuue. Ridēdaq̃ multo pane tumet facies aut pinguia popana ſpirat. ⁊ hinc miſeri viſcantur labꝛa mariti.

Popanū.pe.coꝛ.placēta lata quā dijs veteres offerebāt. Sʒ ⁊ ꝑ q̃cūq̃ libo capit̃ Iuue. Scilicet ⁊ tenui popāo coꝛrupt⁹ oſiriſ

Popina.pen.ꝓ.a popa locus vbi publice opſonia caroq̃ cocta ac delicate ꝯfecta vēditat comediturq̃ vel ꝑuatī vbi guloſa familia ex oꝛdiare ligurire ⁊ helluari ꝯſueuit: ſiue ipe q̃lē dixi cib⁹. Hoꝛ. foꝛnix tibi ⁊ vncta popina icutiūt vrbis ꝺſideriū

Popinones vel ij quos nunc Tabernarios vel luxurioſi qui ſe popinis dedunt.

Popinatio nūcupat̃ a Gellio q̃ alio noīe dicit̃ heluatio quam grȩci Aſotiam vocant. Fit aūt popinatio a popinari q̃ ſigt̃ heluari ⁊ indulgere popinis. Iul. Capitolinus. Dum Galienus popinatur ⁊ balneis ac lenonibus reputat vitam.

Popinalis ⁊ hoc popinale q̃ ad popinā ſpectat Col.li. ix. Tūc celebꝛes erāt delicię popiales cū.ad mare ꝺſerebāt viuaria

Poples.itis ꝑs oppoſita genui q̃ curuat̃ dicta ꝙ poſt plicetur. Col.li.vij. Si doloꝛe neruoꝛū claudicas oleo ⁊ ſale genua poplitesq̃ ⁊ crura cōpicanda Accipit̃ qñ̄ ꝓ tota illa parte neruoſa. Li.lib.xxij. Quoſdam ⁊ iacentes viuos ſucciſis femoꝛibus poplitibuſq̃ inuenerunt.

Poppyſmata ꝓpꝛie dñr ea vocis blādimēta q̃ fiunt eq̃s idomitis cū tractatōe manuū. Vñ ⁊ q̃ fit manibus palpatio interꝑtari pōt: vt apud Iuue. Pꝛebebit vati crebꝛū poppyſma rogāti.i.crebꝛā manuū tractationē cū q̃dā vocis adulationem. nā fit ab ποππυζω. q̃ eſt ſibilo vel aduloꝛ. Quare ⁊ ꝑ ſibilo qñq̃ ponit̃ q̃ ī re obſcena fieri ꝯſueuit. Mar. Quis ridē pōt fatui poppyſmata cūni cū ſonat h cui nō mētula mēſq̃ cadit. velut vitiū notauit i galla poppyſma vtpote inſulſum coeuntium crepitū Eſt ⁊ ποππυζειν vt quidam exponunt illiſis manibus īter ſe ⁊ palma cū palma collata plauſum edere q̃ ē applodere. Vñ ⁊ poppyſmus. Ply.li.xxviij. Fulgetras poppyſmis adoꝛare cōſenſus gentium eſt.

Populus.pe.coꝛ.ſingulari numero vni⁹ ciuitatis multitudinē ſigt̃. Vir. hinc popl̃ʒ late regē. Populi vo diuerſas ciuitates. Idem littoꝛaq̃ ⁊ latos populos. Eſt aūt populus multitudo hoīum iuris conſenſu ⁊ concoꝛdi communione ſociata.

Popellus diminutiuum paruus populus. perſius. Ante diem blando caudam iactare popello.

Popularis ⁊ hoc populare q̃ ē populi. Hoꝛ. ⁊ populares vicēte ſtrepit⁹ ⁊ natus rebus agēdis. Interdū popularis dr̃ charus ⁊ gratus pplo q̃ ſibi ppl̃i fauoꝛē ꝯciliat. Cicero. Nihil tā populare q̃ bonitas Liui. Et quo nihil popularius ē quib⁹ artibus petierat magiſtratus iiſdem gerebat Interdū dicit̃

plebeius. vilis ⁊ ignobilis. Plau. pſtat diuitē eē ac popularē q̄ nobilē ⁊ medicū. ⁊ popularis dr q̄ ē eiuſdē cōditiōis generis ſortis ⁊ fortunę. Ter. ī phor. amicus meus ſūmus ⁊ popularis Geta. erat enī ⁊ ipſe ſeruus. ⁊ popularis dr Ciuis.

Popularia ſacra vt labeo īquit ſūt quę oēs ciues faciūt: nec certis familijs attributa ſunt vt fornacalia. palilia. Laralia. ſic dicta q populo grata eſſent cum in populum miſſio fieret ab his qui gratiam plebis querebant. ⁊ hoc duplici modo. Aut de rep. bñ ſentiendo ⁊ ea que ad ppl'i ſalutem ſpectant recta cum rōne agēdo. Aut largiēdo ⁊ adulādo vel alijs corruptelis beniuolētiā captādo. Item popularia dicebant loca vbi plebs ſedebat. Uide in dictione equeſtria.

Popularitas: affabilitas humanitas: blādicię ⁊ gr̄a in populo. Hiero. popularitatem tuā. qua mihi inuidiam apud ſimplices niteris concitate perſpicua ratione compeſcui.

Populariter affabil'r: humaniter. ⁊ cum gratia populi. Iuue. ⁊ verſo pollice vulgi occidunt populariter.

Populatia: nugatorio puerilia. Labe. populatia agimus p ludū

Populoſus. a. um. qđ ē plenū populo vt oppidū populoſum.

Populatī̄ mō ſigt p populos. Apul. populatī̄ ab oī puincia reuocatus. Mō cateruatī̄ ⁊ ī vniuerſum. Cecil. ego pdidi te q̄ oē ſeruos pdo populatī̄ q̄ſo ne addas malū adhoc malum.

Populo. as. amorē populi cōcilio Pacu. Atq̄ vt pro merui pater mihi patriā populauit meā. Aliqñ populare ē pdari. Qđ ⁊ populor dicitur. Uirg. Quiſq̄ ſuū populatus iter. Idē populatq̄ in gentem ferris aceruū. Hinc Depopulor p deprędor. paſſimq̄ ⁊ quaſi populatim diripio.

Populatus. a. um. pticipium qđ ſigt depdatus. vt Quiſq̄ ſuum populatus iter populatus vō nomē ſigt populo ſuī vt vrbs populata. i. populo plena.

Populonia: vrbs ętrurię. a populorū multitudine q̄ ī eius agro ē. vel appellādo q frequētib⁹ piratarū appellationib⁹ pateret

Populus. añ pe. p. genus arboris a frōdiū multitudine ſic appellata. Uir. hic cādida populus antro īminet. Ply. li. xxiiij. Uirga ppl'i ī manu tenētib⁹ īter trigo nō metuat Col. li. vj. Cui rei maxime videt idonea ppl'us Ea ē arbor Cerro ſil'is.

Populeus. a. um. qđ ē materiatū ex ea arbore Uir. in Ge. Qualis populea męrens philomella ſub vmbra.

Populnus. a. um. idem quod populeus. Plau. in Caſ. nū iſthęc aut populna ſors aut ebiegna eſt tua: Dicit. et Populneus. a. um. in eadem ſignificatione. Col. li. vij. Probatur maxime vlmea. poſt fraxinea ⁊ ab hac populnea frons.

Populetum locum populis conſitus.

Porculena Plau. Mil. niſi huic veri affert merces nō hic ſuo ſemineo quāq̄ porculenam parturus eſt.

Porca aīal. q̄ alio noīe dr Suſa in agro vō porca ē terra elata īter duos ſulcos a porrigēdo vt īnq̄t. Uar. q ea ſeges porrigat frumentū vel a porcendo ⁊ vltra ſe iaci ſemina phibeat: vel q aq̄s porceat hoc ē porro arceat. Nā crebriores ſulci limi ſolēt vocari. Col. li. ij. Liras ruſtici vocāt eaſdem porcas cū ſic oratū ē: vt īter duos latius diſtātis ſulcos medi⁹ cumulus ſiccā ſedē frumētis pbeat. Sī ⁊. xxx. pedū latitudinē. cxxv lōgitudinē porcā vocabāt eadē auctore Cāpani hodie porcas vocāt puluinos: ſiue hortulos ī q̄b⁹ veluti ſulcatī ſua cuiuſq̄ gñis olera ſerunt. Id gñs ⁊ Areę dñr apđ Columellā

Porcus domeſticus aper ferus Sus vtriq̄ cōe ē. Mar. Iſte tibi faciat bona ſaturnalia porcus īter ſpumantes ilice paſtus apros. Dictus porcus. q porrecto rictu paſcat: ⁊ terrā dum herbarū radices rimat latius porrigat. Hinc fiūt diminutiua Porcul⁹ ⁊ porcellus. Ambr. Sicut gluto amat porcellū Sue. in nerone. Itē ac ſępi⁹ recoctū porcello abiecit ſcribit. Uar. porcū grecū nomen eſſe antiquum ſed obſcuratum. q eum nunc vocant χεῖρον.

Porcarius: porcorum cuſtos.

Porcinus. a. um. quod ex porco eſt vt caro porcina.

Porculationem. antiqui porcorū nutricorū vocauerunt. Uar. In nutricatu quam porculationem appellabant binis menſibus porcos ſinunt cum matribus.

Porcius cognomē fuit Catōis cēſorini. Tractū a porco cognomina enī vt īnq̄t Uar. hñtur a maiori ⁊ a minori pecore maiori vt Equitius Taurus A minori vt porcus caprillus.

Porcia nomē mulieris romane fuerūt aūt duę maior ⁊ minor: Porcia minor: cum laudaret apud eā quedā bene morata q̄ ſcōm habebat viruī. Reſpōdit. Fęlix ⁊ pudica matrona nū q̄ preter ſemel nupſit.

Porcetra porca q̄ ſemel tm̄ pepit. Scropha q̄ ſępius Si miſcet ſe porca domeſtica cum fero. fętus hibrida dicetur.

Porceo. es. prohibeo. Lucil. li. vj. Non te porro pcedere porcēt Cōponiturq̄ ex porro ⁊ arceo quaſi procul arceo: ſincopatum videtur ⁊ abſoletum eſt.

Poria gͤce latine facl'tas abūdātia dr. A q̄ fit vbū Aporior. aris.

Porrijcio. is. pe. cor. q̄ſi porro iacio. i. valde porrigo qđ verbuī ſolēne ſacrificātib⁹ erat. Nā exta porrici dñr qñ porrigunt dijs. Uñ apđ Macro. hoſtia porrecta q̄ſi ſacrificata. Plau. Nā ſi ſacrificē ſūmo ioui atq̄ īmanib⁹ exta teneā: vt porrici am īterea loci. ſi thuri qđ det potius rē diuinam deſeram.

Porrigo. is. pe. cor. xi. ctū. ex porro. vel por. pticula ⁊ rego. ſi ago vt q̄dā volūt. Et ē porrigere extēdere. Ply. Facilus q̄ppe radices porrigunt ſolo ſubacto. Qñq̄ Offerre. Uñ Auguſtus cū ei q̄dā libellū trepidus offerret. ⁊ mō pferet manū mōre traheret putas te īnq̄t ſtipē elephāto porrigere. Et hoc qñ offerrēdo aliq̄d ptēdimus manū Rurſus q q̄ īterficiunt ī terra extēdunt: factū ēſt vt porrigere ſit pſternere ⁊ īterficere. Mar. Et volucrē lōgo porrexit vulnere pardū. Hui⁹ ꝯpoſitū ē Exporrigo. ſeu Exporgo p ſyncopā qđ ē extra porrigo. Ter. in adel. Da te hodie mihi Exporge frōtē ideſt exhilara.

Porrigo. nis. ri. ſyllaba. pđ. genus morbi a porrigēdo. i. extendēdo. Creſcēdo. n. porrigit. Naſcit vt Celſus. li. vj. ſcribit: ī capillo barba ⁊ ſupcilio vbi acute īter pios q̄dā q̄ ſquāmulę ſurgūt. Luc. li. xxx. Triſtē ⁊ corruptum ſcabie ⁊ porrigine plenū. Hic porriginoſus q̄ porriginē infeſtatur. Eſt ⁊ porrigo minutus furfur. Hor. li. ij. Ser. Ungere ſi caules oleo meliore caputq̄ cęperis impexa fędum porrigine quare.

Porrū in plurimi porri. Gręci praſon dñt. genus oleris. Mar. Mittit pcipuos nemoralis aricia porros in medio virides ſtipite cerne comas. Porrorum alij ſūt Tarentini: q̄ ⁊ ſectiui dñr. Alij Aricini qui ⁊ capiti A porrum fit porraceus. a. um. Ply. heliotropiū naſcitur in ęthiopia aphrica cypro porracei coloris ſanguineis venis diſtincta.

Pori. pe. p. p ſimplex. r. appellant tophi. Ply. Minus ponderoſus eſt qui porus vocat marmori pario ſil'is. Pori vero. pe. cor. ſignt meatus. Ply. li. xx. de malua ⁊ Althea ſuccus decoctę pori meatus ſuaues facit. Eſt ēt porus iter per quod genitura in vrinę vias defertur.

Porocela. a poro thopho. nomen habet quaſi ramicem tophoceum appelles de quo in dictione Enterocela.

Porro aduerbiū ſigt certe. Ci. p plancio Nihil porro tā īhumanū. tā īmane tā ferū q̄ cōmittere vt beneficio nō dicā īdign⁹ ſī victus eē videare. Qñq̄ ſigt lōge ante. Uirg. hic maxima porro accepit roma ⁊ patriū ſeruauit honorē. Sic dicimus. Lycurgus nō porro ab homeri tpibus fuit Qñq̄ ſigt a lōge vt ſit aduerbiū loci. Liui. li. viij. Et haud eadē q̄ te inſinuaueris retro via repetēda. aut ſi ire porro pgas p aliū ſaltum arctiorē īpeditiorēq̄ euadēdū. Qñq̄ ſigt poſtea deinde in futurū Ci. Mar. Nō ē porro tuū vno ſenſu oculorū moueri. Ter. De hic vt q̄eſcant porro moneo. i. in futurū. Qñ Ultra. Liui. li. j. Ex loco ī feſto agere porro armētū occępit. Qñq̄ Cōiunctio ē. ⁊ p aūt ponit. locaturq̄ ī pncipio orōnis. Quit. Porro q̄ ꝯſenſū ꝯfendit ñ abſolutionē ſceleris petit ſī Iniaī. Qñq̄ ponit p ꝯiunciōeī expletiuā. Ter. ī an. Adeō me ignauuī putas: adeon porro ingratū aut inhumanū: aut ferū. vt neq̄ me ꝯſuetudo neq̄ amor. neq̄ pudor. ⁊c̄. πόρρω tñ gręcū eſt

Porphyrius nomen viri proprium. Quo noīe dictus eſt phs chriſtianis inimiciſſimus.

Porphyria latine purpura. Unde porphyriacus a. um. pe. cor. pro purpureo: Ouidi. Et porphyriacis figere labra genis porphyris. idis veſtis purpurea.

Porphiris. pe. cor. Inſula ī laconico mari ſita quinq̄ milibus

paſſuũ a Maleę.promõtorio diſtãs. Eadẽ poſtea Cythera
dicta eſt.ob memorabile templum veneri ſacrum.

Porphyrates lapis in ęgypto rubẽs candidis interueniẽtibus
pũctis ppterea leucoſticos appellat⁹ q laucos albũ dicimus
σ ιζει ρ pũgẽ hic porphyretic⁹.a.ũ.qd ẽ factũ ex porphyrete

Porphyrio.auis que ſola morſu bibit cuius crura prelonga ru
bent ⁊ roſtrum.hęc a nõnullis pelicanus dr. Fuit ⁊ nomẽ gi
gantis.Mar.nomen hz magni volucris tã parua gigantis ⁊
nomen praſini porphyrionis habent hoc etiam nomine vo
catus fuit qui in horatium cõmentatus eſt.

Porſena.pe.cor.propriũ nomẽ regis Mar. hãc ſpectare manũ
porſena non potuit. Uirgilius vo produxit poſitione dupli
cis.nn. Nec non tarquiniũ eiectũ porſenna iubebat.

Porto.as nõ tantũ corpore ſed ẽt aĩo ⁊ tam bona q mala Ter.
in an.Dij boni quid boni porto ⁊ portare dicimur cũ iumen
tis aliqd nobiſcũ ducimus. Hinc Uerrẽ legimus amicã ⁊ p
uincia portaſſe.⁊ põpeium deportaſſe triũphũ. Huius ↄpoſi
ta ſunt.Apporto.Aſporto quę cõtraria ſunt. Cõporto ſimul
porto.Hiero.li.ij.Re. ⁊ cõportauerunt ſup euz aceruũ lapidũ
magnũ nimis.Exporto extra ſeu ex loco porto auferoue.Im
porto intro porto. Reporto retro porto. Uirg. hęc triſtia.di
cta reportat Deporto.Supporto.⁊ tranſporto.

Porta a portãdo dr oĩs exitus ⁊ quo pr ĩportari vel exportari
aliqd.vel ab aratri portatõe vt inqt.Do.q in deſignatiõe vr
biũ ſubiunctis vacca ⁊ tauro q vrbẽ deſignabat aratr manu
ſuſpẽdebat:ne ſulcũ quẽ pmogeniũ dicũt faceret vbi aditus
ciuitatis erãt reliquẽdi. Hic fiunt diminutiua portula portel
la.⁊ porticula.porta decumana ⁊ porta pretoria de caſtris dr

Portus.dr locus ↄcluſus quo ĩportant merces ⁊ inde exportan
tur:⁊ vbi naues hyemãt. Nã antiqui domos partiz inſulas
vocabant apportando. Unde etiam porticus dictę ſunt.

Porticulus paruus portus. Sumitur quandoq pro malleo.

Portiſculus.hortator remigũ q eã virgulã q portiſculus dr. in
manu tenens hortat remiges vrget ⁊ cuncta p libito mode
ratur. Plau.in Aſi. Tu te habes portiſculũ.Enn. in analibus
Portiſculus cum ſignum dare cępiſſet.

Portoriũ naulũ ⁊ merces q datur portitoribus. Itẽ vectigal qd
portitori ſoluit.i.teloneario ſcripturario ⁊ ſcripturę magro
ex portu vel fluminũ vel lacuũ. vel ſtagnorũ Lucil. facit idẽ
qd illi q in ſcriptũ e portu exportãt clãculũ ne portorium de
vt.Plau.in aſi. Jam ego hunc portitorem priuabo portorio

Portitor.pe.cor.q vectigal portus:ſiue portę. ideſt portoriũ da
tũ ↄduxit.Plau.in Tri.vtrũq cõplexus.Solutũ ẽ portitori
iaz portoriũ.Quos gręci telonarios. Cice.magiſtros ſcriptu
rę:⁊ portitores appellat Nã ad atticũ ſic ſcribit. Illa cã publi
canorũ quãtã acerbitatẽ afferat ſocijs intelleximus ex ciuib⁹
q nup in portorijs italię tollẽdis nõ tã de portorio q de non
nullis iniurijs portitor qrebant.Et portitor dr q aliqd portat
Sta.li.j.th. Lãguet hypboreę glacialis portitor vrſę.Amb.
ſup.Luc.Audito dei vbo ſteterũt acerbi illius funeris porti
tores.Põt ẽt dici q traducit hoĩes ac vehit vel ad nauiz ꝺ lit
tore vl ad litus ꝺ naui vl ad ulteriorẽ flumĩs ripã quẽ gręca
voce porthma dicim⁹ abuſiue. Portitor.q portat.ſic Uector.

Porthmeus pe.cor.latine dicit tranſfretator q nauigio vehit et
qui exigit portoriũ. πορθμος eni fretrũ dr Ju.iã ſedet in ri
pa tętrũq nouicius horret porthmea.i.portus fretri portito
rem. Porthmis:idis nauis ad trahiciendum.

Portunus deus a portu dictus:qui portibus preeſt gręce Palę
mon dicit a quo opportunus ⁊ Importunus hic etiaz Mo
licerta eſt inoos filius.

Porticus.q pp repẽtinos imbres ⁊ vmbrarũ ac deambulatio
nis gratia ędificant.Oui.de porticu põpeiana. Tu mõ pom
peia lęt⁹ ſpatiare ſub vmbra cũ ſol herculei terga leõis adit.

Portio quaſi partio ſigt partẽ huius diminutiuũ eſt portiũcula
Apu.Qui cũ a me portiunculam poſceret. hinc fit pportio q
eſt duarum rerum inuicem facta comparatio.

Portendo.is.porro hoc eſt ante tendo predico ſignifico. Uirgi.
hunc illũ fatis externa ab ſede pfectũ portẽdi generũ. Plau.
in cur. Eccaſtor nobis piculum magnum ⁊ familię porten
ditur de menti ſi expectemus mortem.

Portentũ a portendẽdo.i.poſtẽdẽdo q portẽdat aliqd futur q
uis aliqñ dicant portẽta inania qdã ⁊ irridẽda. Ci. lib.j.tuſ.
Aut qd negocij ẽ hoc poetar ⁊ pictor portẽta cõuincere. Hi
ro.de dijs ait. Portẽta magna q numina. Portẽtũ tñ ex au
gurijs ⁊ auſpicijs antiq ſignificationẽ accipiebãt. Uñ apes il
le ex ore Ambroſij pdeuntes qſi portentũ fuerũt q de longe
viri ſapĩaz portenderũt.i.ſignificauerũt. Et Uir.li.viij. p bo
no omine poſuit cũ ait ne qre pfecto quẽ caſuz portẽta ferãt.
Ubi Ser. Mõ bona omnia q victoriaz portẽdunt. Et dicta
pphãrum qſi portẽta.q porro hoc eſt de lõge tẽdebant.i.fu
tura diuinabãt. Uñ. Sal. Ex libris ſibyllinis regnũ romę tri
bus cornelijs portẽdi. Portẽta quoq fieri dñr cũ ſolida cor
pora raro ſe oſtendũt:vt cometę turbines barathra ⁊ ſereno
cęlo facta tonitrua. Uñ Uar. In cęlo inquit mirabile extitit
portentũ. Nã ſtellaz veneris nobiliſſimã plautus veſperugi
nẽ homerus heſpon appellat pulcherrimã dicẽs. Caſtor ſcri
bit tñ portentũ extitiſſe vt mutaret colorẽ hęc aũt portenta
dñr eẽ ↄ nãm:ſz nõ ſũt cũ dei voluntate fiãt.q qdẽ voluntas
cuiuſq rei cõdite nã ẽ inquit. Augu.li.xxj.ci.dei. Protentuz
ergo fit non contra naturam ſed contra q eſt nota natura.

Portentoſus.a.um.quod portentum facit. Ply. Portentoſum
eſt quod de ea traditur.

Portulaca quaz gręci peplion dicunt hęrba eſt frigida ⁊ humi
da vt inquit Auicenna que dentium tollit ſtuporem.

Poſca vinũ in torculari aquatũ qd apud Ply. Uarronemq ⁊
alios Lora dr. Quidã poſcã dñt eẽ potionis gñis q gręci oxi
craton vocãt q ex aq acceti q mixtura cõficit. Ply. lib. xxx.
Tormina ſanat palumbus ferus ex poſca decoctus.

Poſculentũ non poculentũ dici debere ſcripſit hermolaus vir
nunq ſatis laudatus.q q a poſca ẽt poſculentuz dici poſſit.

Poſco poſcis popoſci ſigt rẽ debitã ⁊ honeſtã peto. Uar. poſce
re ẽ quotiẽs aliqd p merito noſtro depoſcim⁹ Cui.Do.ↄcor
dare videt cũ inqt. Poſcere ẽ ĩperioſe rogare. Aliqñ puoca
re. Uir. haud acrẽ dubites in plia poſcere turnũ. Ci. Poſcũt
maioribus poculis. Aliqñ petere ſeu vẽdere. Plau.ĩ merca.
Tãti quãti poſcit. In q ſignificatiõe ẽt ſumit vocare Juue.
Bis quingẽta dedit.tãti vocat ille pudicã. Hui⁹ ↄpoſita ſũt
Apposco.qd ẽ iuxta debitũ ⁊ ius poſco:ſeu volo. Ter.ĩ heau
Minas qdẽ iã decẽ hz a me filia qs p alimentis eẽ nũc dico
datas haſce ornamentis ↄſequent alterę. Porro hęc talenta
dotis appoſcẽt duo. Depoſco: Expoſco multũ ſeu cũ inſtãtia
aut publice poſco. Liui.li.j. Pacẽ pcibus expoſcũt. Uir.li.iij.
Sz votis pcibuſq iubẽt expoſcere pacez. Repoſco qd mihi
debet reddi peto Amb. Suſceperat ĩ ſenectute filiũ p repro
miſſionẽ repoſcẽti dño negãdũ ad ſacrificiũ q uis vnicũ nõ
putauit Uir. Parthoſq repoſcere ſigna. Et Repoſcere ẽ ve
hemẽter poſcere. Plau.ĩ cur. Quã tu virginem me repoſcis.

Poſtulo.as.ſigt quodã mõ reqro volo. vt res loc⁹ pſona tẽpus
cã poſtulat ĩ q ſignificatiõe qñq ablto iũgit mediãte cõpõ
ne. Ci.ĩ Lęl.neq qcq vnq niſi honeſtũ ⁊ rectũ alter ab alte
ro poſtulabit. Aliqñ actõ ſolũ. Idẽ p liga lõgiorẽ orõnez cã
forſitan poſtulat:tua certe nã breuiorẽ. Nõnũq duob⁹ ac
cuſatiuis. Sz tũc ſumit p oro. Hier.ĩ Gñ. Oraui ⁊ ꝺdit mihi
dñs petitionẽ quã poſtulaui dñm.qd tñ raro repit. Nã cũ
pprie vti poſtulo voluit ablto iunxit:vt in li. Re. Uocauit no
mẽ ei⁹ Samuel eo q a dño poſtulaſſet eũ Qñq ſigt rẽ debi
tã ⁊ iuſtã peto. Aliqñ ſigt Accuſo ſeu querelã dico de altero
apud alterũ. Sue.in Ceſa. Ceterũ Corneliũ dolobellã conſu
larẽ ⁊ triũphalẽ virũ repetũdarũ poſtulauit. Idẽ de Augu.
Affuit ⁊ cliẽtib⁹ ſicut ſcutario cuidã euocato quõdã q poſtu
labat iniuriar. Interdũ poſtulare eſt cupere velle expectare
Ter.in adel.p oppreſſionẽ vt hãc mihi eripere poſtulet.i. ve
lit aut ſperet. Itẽ poſtulare ſicuti docet Ulp. eſt deſideriũ ſu
um vel amici in iure apud eũ q iuriſdictioni preeſt exponere
vel alterius deſiderio cõtradicere. Solet diſtingui inter po
ſtulare poſcere: petere obſecrare ⁊ flagilitare. q poſcimus
imperioſe petimus pcario poſtulamus iure. Obſecramus.i.
placra rogamus. Flagitamus nõ ſine crepitu verboruz ad

dendo conuicium Ci. Quãq̃ cauſa poſtulat. nõ tamen flagitat. Curtius poſtulabat aũt magna q̃ꝫ petebat. Expoſtulare eſt cum querimur iniuriam apud illum a quo accepimus et habet in ſe reprehenſionem. Sed de expoſtulo alibi.

Poſſum potes: potui ex pos ⁊ ſuꝫ cõponit̃ q̃ſi potens ſum. Uñ etiã quãdoq̃ꝫ cũ ablatiuo cõſtruitur. Liuius. libro. x. Pecunia deinde q̃ multũ poterãt freti ſocios ex oſtibus facere gallos conantur: Sunt etiam qui hoc verbũ componant ex porro valde ⁊ ſum ꝙ valde eſſe videant̃ qui potentes ſunt. Habet quando oppoſitum: vt cum dicimus. deus omnia poteſt Unde fit omnipotens. Quandoqꝫ eſt ſine oppoſitõe. Plau. Non hic vt poſſit edit: ſed poſſe cupit vt edat.

Poſſibile dr̃ qḋ fieri põt. Cuius contrarium eſt. Impoſſibile.

Poſſideo ex pos ⁊ ſedeo. Pos aũt qḋ in vſu non eſt idem ē qḋ potens vt ſit poſſideo quaſi potens ſedeo. Hinc poſſeſſio poſſeſſor. ⁊ Poſſeſſiuus. a. um.

Poſſeſſio ꝓprietas ⁊ vſus ſiue act⁹ poſſidendi agri aut ędificij: nõ ipe fund⁹ aut ager. Ci. in pad. Eteñ ſi iſti callidi ęſtimatores prata ⁊ areas magni ęſtimare ꝙ ei gñi poſſeſſionuꝫ nemini nocere põt. Aliqñ tñ ſumit̃ ꝓ ipſis bonis ĩmobilibus.

Poſſeſſor qui poſſidet cuius fę. eſt poſſeſtrix.

Poſſeſſiuus. a. um. quod poſſidetur. vt Euandrius enſis ędes regię quę regis poſſeſſio eſt.

Poſſidonius ph̃s Apaminenſis ex ſyria vt Stra. li. xiiij. auctor ē ſed rhodius exiſtimat⁹ q̃ꝛ rodi vixit. ac ph̃atus ē ſicut ⁊ Apollonius molo dictus ē rhodius cũ eēt Alabadẽſis. Utrũq̃ꝫ audiuit. Cice. Hic cuꝫ aliqñ morbo articulari laboraſſet grauiſſime fert̃ ſępe dixiſſe (Erat eñ ſtoicus) Nihil agis dolor q̃ꝫuis ſis moleſtus nunq̃ꝫ te eſſe confitebor malum.

Poſt ꝑpoſitio compoſita ⁊ ſepata inuenitur. Sepata ſigt̃ meta grecam ꝑpoſitionem quando ordinem demonſtrat ſiue loci ſiue temporis ſiue alicuius alterius rei: ⁊ ſeruit actõ. Uirgi. Poſt mõtē oppoſitũ. Idẽ Poſt aliquot mea regna videns mirabor ariſtas. Hor. o ciues q̃rẽda pecũia ꝑmũ virtus p⁹ nũmos. Cõpoſita võ repit̃ cũ multis dictiõibus. vt Poſthac poſt modum. Qñqꝫ tñ ponit̃ loco aduerbij poſtea ⁊ hoc qñ nulli caſui ſeruit. vt qñ iũgit̃ abltõ. Uir. Poſt mihi non ſiti pęna cõmiſſa laetis. Sal. Sꝫ vbi ꝑiculũ aduenit ĩuidia atq̃ꝫ ſupbia poſt fuere. Cũ abltõ. Uir. li. vj. Ille admirãs venerabile donũ fatalis virgę lõgo poſt tpe viſum. qḋ ſi ꝑ ſe ꝓferatur vel ꝑpoſtere hꝫ accentũ acutũ. in verſu vero grauem.

Poſtq̃ꝫ aduerbiũ tpis. Sal. Poſtq̃ꝫ cõſulueris mature opus ē facto. Interdum ponit̃ ꝓ qm̃. Ter. i adel. poſtq̃ꝫ poeta ſenſit ſcripturã ſuã ab iniq̃s obſeruari. Uir. Poſtq̃ꝫ nos amaryllis hꝫ galathea reliq̃t. nec mirũ q̃ꝛ vt do. ait eius recipocruꝫ ē qm̃ ꝓ poſtq̃ꝫ. Pla. in aulis qm̃ morit̃ ita auido ingenio fuit.

Poſtea cõponit̃ ex poſt ⁊ ea. vñ ⁊ ꝓducit̃ a ſicut alia cõpoſita. Interea ꝑterea propterea. Sal. Poſtea piſo ĩ citeriorem hiſpaniã q̃ſtor ꝓprętor miſſus eſt. ſilr̃ Poſteaq̃ꝫ vna dictio. ē ſicut ⁊ poſtq̃ꝫ q̃ cõuexiuę ꝑiculę ſunt. Ci. Plãco. ⁊ abſui proficiſcẽs in gręciaꝫ: ⁊ poſteaq̃ꝫ de meo curſu reipu. ſum voce reuocatus nũq̃ꝫ ꝑ. M. Anto. q̇etus fui. Sic eñ dictis ſequẽtia copulantur. Aliqñ inter poſtea ⁊ q̃ꝫ inter ponit̃ võ. ⁊ ſigt̃ Sed poſteaq̃ꝫ. Idem Appio. Poſtea vo q̃ꝫ ita cępi.

Poſterus. a. um. qḋ aliquid ſequitur vt poſtera dies. i. ſequens. Uir. lib. iiij. Poſtera phębea luſtrabat lumine terras. Aliqñ poſterus dr̃ q̃ poſt nos futurus eſt. Uñ poſteri ⁊ poſteritas. Sene. poſteroꝝ negociũ ſe dicit. Hui⁹ cõꝑatiuũ ē poſterior. ⁊ ſuꝑlatiuũ poſtremus. i. vltimus. Poſteri pedes q̃ poſt primos ſunt. Hic cõponit̃ ꝑpoſterus quaſi ꝑuerſus ⁊ inuerſus Ci. caſſio ꝑpoſteros hẽs tabellarios ⁊ ſi me q̇dem nõ offendunt ſed tñ cũ a me deſcẽdũt flagitant l̃ras. hoc ē q̃ poſt alios venire debẽt: priores alijs q̃ ꝑmiſſi fuerãt veniũt. Quint. ꝑpoſtera res occidere deinde erubeſcere Ꝑpoſtera libido dr̃ vitiũ ſodomiticũ. Et ꝑpoſteros hoĩes libidinoſa cupiditate vocat. Jul. firmicus qui ⁊ pędicatores vocantur.

Poſterius tardius vel ſcḋo. Qñqꝫ etiam minus Plau. in aſi. Poſterius iſta diciſq̃ꝫ credo tibi.

Poſteriora dicuntur quę a vultu auerſa ſunt. Uñ eſt illud Poſteriora mea non videbis.

Poſteritas ſigt̃ poſterũ ſęculũ: ſiue hoĩes q̃ poſt naſcẽt̃. Ci. in Lęl. Quo in genere ſperare videor ſcipionis ⁊ Lęlij amicitiam notam poſteritati fore.

Poſtremo aduerbiũ ſigt̃ finaliter vltimo loco. tãdem. Sal. Poſtremo oĩb⁹ modis pecuniã trahunt. Dr̃ ⁊ ad poſtremũ In poſterũ võ ſigt̃ ĩ futuꝝ tp̃s. Quĩt. li. j. Multa linguę vitia niſi ꝑmis eximant̃ annis ĩ emendabili ĩ poſterũ prauitate durant̃

Poſtfero. pe. cor. poſtpono Ply. li. ij. Sabẽna ⁊ vrbibus agrorum cultu virorum morumq̃ꝫ dignatione amplitudine opuꝫ nulli prouinciarum poſtferenda.

Poſthac dictio compoſita ſicut Antehac. ⁊ ſignificat Deinceps in futurum: ſiue poſt hoc tempus. Ter. in an. poſthac quas faciet de integro comędias.

Poſthabeo. poſtpono. Ter. in phor. Naꝫ omnes poſthabui mihi res ita vt par. fuit.

Poſthumus pe. cor. ex poſt ⁊ humus cõponit̃ q̃ poſt mortẽ parẽtis natus ē q̃ſi poſthumatũ ⁊ ſepultũ. Plau. ĩ aul. poſt mediã ętatẽ qui mediã duxit vxorẽ domũ ſi eã ſenex auũ ꝑgnãtem fortuito fecerit: quid dubitas quin ſit paratũ nomẽ puero poſthumus Dr̃ ⁊ poſthumus. a. um. profuturo ⁊ ſequẽti ⁊ poſtero. Unde. Apul. poſthumam ſpẽ dixit. Uir. li. vj. tua poſthuma proles. Fuit ⁊ poſthumus nomen viri. Hor. li. ij. car. Heuheu fugaces poſthume poſthume labuntur anni.

Poſticũ ⁊ poſticus pe. ꝓ. a poſt ſtando ꝓ hoſtio in poſteriore ꝑte ędiũ. Plau. in. Tri. aliud ãt poſticũ ędiuꝫ noſtraꝝ. Ueteres tñ ẽt vicinũ habitantẽ ad poſteriorẽ partẽ ędiũ ſic appellarunt. Hor. atria ſeruãtẽ poſtico falle clientem. Et hoſtium ipſum poſtica. fę. genere dr̃ cuius diminutiuuꝫ eſt. poſticula. Apul. ꝑ quãdã breuẽ poſticulã introuocat me. Ammianus. ꝑ poſticaꝫ ĩgreſſus refertã iueni cõfluente ex finitimis virili ⁊ muliebre Textu. Poſtica ẽt Augura eſt. Naꝫ vt inq̇t. Ser. Augures deſignãt ſpatia lituo ⁊ eis dant nomina: vt ꝑma ꝑs dicat̃ Antica: poſterior. poſtica. Dextram quoqꝫ ſicut ſcribit Feſtus Anticam ſiniſtrã poſticã dicimus. Sic ẽt ea cęli pars quę ſole illuſtratur ad meridiem Antica nominatur quę ad ſeptentrionem poſtica. Rurſus. quę diuidũtur in duas partes orientem atqꝫ occidentem Antica ⁊ poſtica dicũtur. Iteꝫ poſtica linea in agris diuidendis quę ab oriente in occidentem ſpectat. Omnia deniqꝫ quę poſt nos ſunt poſtica dicuntur ⁊ que ante nos antica. Inuenitur etiam poſticus. a. um. Perſius poſtice occurrite ſannę. hoc eſt irriſioni facte ⁊ parte poſteriore: Auſo. Poſtico vulnere foſſor.

Poſtero. as. palladius oliua cũ varia cępit eẽ colligit̃. nã cuſtodita nigreſcet ⁊ ſpẽi merito poſterauit fũdẽdi vbertate ꝯpẽſat

Poſticulum diminutiuum Plau. in Tri. poſticulum hoc recepit cum ędes vendidit. Poſticula diminutiuuꝫ a poſtica de quo in dictione poſticum.

Poſtes generis maſcu. a poſt deducit̃: ⁊ ſigt̃ valuã hoſtij: ſiue latus portę dictus ꝙ poſt fores ſtet. Uirgilius: hęrent parietibus ſcalę: poſteſq̃ꝫ ſub ipſos nituntur gradibus.

Poſtilena. a. poſt ⁊ ſtandio. ⁊ ſtet a parte poteriori: Eſt enim in curuũ lignũ ſiue craſſius lorum qḋ ſub iumenti cauda ponit̃ Plau. Ita te agerunda aqua curuũ faciã vt poſtilena poſſit ex te fieri. Hinc per contrarium antilena q̃ pectus cingitur.

Poſtliminium ex poſt ⁊ limina componitur. Quecũq̃ꝫ enim a nobis alienata ad hoſteꝫ perueniũt cum a noſtro limine exierint. Si poſt ad idem limen reuertantur: poſtliminio redeũt Feſtus poſtliminiam receptus eſt ſi quis extra limina hoc ē terminos prouincię captus fuerat. rurſus ad propria reuertitur. Paul. Jurecon. Poſtliminiũ eſt ius amiſſe rei recipiẽdę ab extraneo ⁊ in ſtatum priſtinum reſtituendę inter nos ⁊ liberos populos regeſq̃ꝫ morib⁹ ac legibus cõſtitutũ. Naꝫ qḋ bello amiſimus aut etiã circa bellum hoc ſi rurſus recipiamus dicimus poſtliminio recipere id quod naturali ęquitate introductũ ē vt qui per iniuriã ab extraneis detinebatur. is vbi in fines ſuos rediiſſet priſtinum ius ſuum reciperet.

Poſtmitto. Ci. pro cęlio. Quod in alicuius agreſtis periculo nõ poſt mitteret id homo eruditus in ĩſidijs doctiſſimi hominis

diſſimulandũ

diſſimulandum putaret.

Poſtmodū.pe.cor.ex poſt ⁊ modū.ſigt poſtea ſiue poſtremo q̄ ſi poſt modū rei datū. Liui.lib.j.Sepe ex iniuria poſt modū exortā gratiā.Dr ⁊ poſt mō.Idem lib.iiij.Si ardeates ſua tpa expectare velint arbitriūq; ſenatui leuādę iniurię ſuę p-mittant fore vt poſt mō gaudeant ſe irę moderatos.

Poſtomis.idis inſtrm ligneum ſeu ferreu quod ad cohibendā equorum tenaciam naribus vel morſui imponit. Lucil. Poſtomides huic de naribus ingentes pendent.

Poſtridie ⁊ pridie opoſita ſūt ⁊ diuerſa.De pdie.Gel.li.x. Die pſtini eodē mō dicebat:qđ ſignificabat die pſtino.i.pore qđ vulgo pdie dr ouerſo cōpoſitōis ordie q̄ſi pſtino die.Feſtus vo cui magna accidēdū puto cōpoſitōez pdie antiq; eē inuit: cū ait.Priuignus dictus ē q; anteq; mr ſcđo nuberet ē pgenitus.Priſ.eni antiq p p dixerūt.pdie igit ex p.⁊ die cōpoſitū pori ſiue pcedenti die ſiue die vno añ ſigt poſtridie vo poſtero die:ſincopatū eni ē.Lac.li.v.de vtroq; exēplū poſuit:⁊ loquit de Carneade.Is cū legatus ab atheniēſib⁹ romā miſſus eēt diſputauit de iuſticia copioſe audiēte Galba ⁊ Catone cēſorib⁹ maximis tūc oratorib⁹.Sz diſputatōez ſuā poſtridie ɔtrie diſputatōe ſubuertit ⁊ iuſticiā q; pdie laudauerat:ſuſtulit.Plau.i Sti.Qui pōt mulieres vitare vitet:vt quotidie pdie caueat ne faciat qđ pigeat poſtridie. Pridie igit priori die ſiue pcedēti die ſigt vt ēt apđ Catonē li.de re ru.Si quē purgare voles pridie ne cęnet : poſtridie vo poſtero die:nec poſt tres dies vllo mō ſigt:vt Catonis exēplū aptiſſime demōſtrat q eodē li.ſic ait.Oleū virides ſic facito:oleā q; primū ex terra tollito ſi inquinata erit tollito a folijs:⁊ ſtercore purgato poſtridie aut poſt tertiū diē q; lecta erit facito. Nō eniz adieciſſet diē tertiū ſi poſtridie poſt tres dies ſigaret niſiq; poſtridie ſcđs ſeu ſequēs dies eēt eius diei q pceſſit:qđ oſtēdit ēt ex hoc qđ eius diei appoſitū tā pdie q; poſtridie inuenire.Ci.lētulo.Ad duodecimū klas febrūa.cū in ſenatu pulcherrime ſtarem⁹:q; iā illā ſnīaz bibuli de trib⁹ legatis pdie eius diei fregeramus.i.pcedēti die eius diei:hoc eſt duodecimi.Cęſar li.ij.Poſtridie ei⁹ diei Cęſar pſidio vtriſq; caſtris qđ ſatis eē viſum ē reliqt.i.ſequēter ſiue poſtero die ei⁹ diei q pceſſit.Aliqñ eis gtūs iungit vt pdie ſiue poſtridie kal. nonarū iduū:⁊ poſſeſſiue iungit. Nōnunq; actūs apponit.Ci. Apio.pdie nonas iunias cū eſſemus brūduſij.Et reſoluit die pcedēti nonas:ſiue die añ nonas.Liu.ēt poſtridie idus reb⁹ diuinis ſupſederi iuſſuz: qbus itē mō poſtridie kal.dr.i.die poſt kal.Etiā alr actō iungunt.Ci.ad Atticū pdie cōpitalia memēto.Interdū pridie ⁊ poſtridie ſequit:q; vt pdie q; intres priaz ſacrificiū facito.Liui.li.ij.Nā cū pdie q; legati ad tarqnios pficiſcerent ⁊ cęnatū forte apud Uitelios eēt:diu ratiq; ibi remotis arbitris multa iter ſe de nouo vt fit cōſilio egiſſent ſermonē eoꝝ ex ſeruis vnus excepit q iā antea id ſenſerat agi:qđ ſic exponit.Die pcedēti añq; legati ad Tarquinios pficiſcerent.Silr illud Sue.in Cęſa.Et pdie q; occideret i ſermone nato ſup cęnā apud.M.lepidū qſnā eēt finis vitę cōmodiſſimus repētinū inopinatūq; ptulerit. Quo etiā mō itelligit illud i Canone miſſę. Qui pdie q; pateret.i.qui pcedēti die añq; pateret:nō aūt quo:ſicut valla iterpr:eo q; ſnīę repugnare videret.Silr poſtridie q; pr mortē obijt epulum feci.i.poſtq; pr mortē obijt:poſtridie epuluz feci vt dies morti.Luctui ſeruiat:poſtera vo eplis. Nō āt poſtridie quo pr mortē obijt epulū feci qđ neq; ori oni:neq; ſenſu cōuenit: nā poſtridie aliū diē exigit pcedētē.In iſto vo exēplo nullus ali⁹ dies pceſſit.Ergo q; p poſtq; exponēdū ē vt poſtridie ſequat ipz quo pr mortē obijt.Silr pdie q; vxorē duxero nauigādū ē mihi.Si q; p quo ſumat nō recte fiet iterpretatio. Igit neceſſario q; p poſtq; nō p quo ſumēdū ē niſi q; p quo hoc mō ſumamus:nō tñ vt capiam⁹ eo poſtridie epulū factū quo pater mortem obiit:neq; eo poſtridie quo vxorem duxero nauigandū eſt mihi.Sz ſic poſtridie.i.poſtero die ab eo quo pr mortē obijt epulū feci:⁊ poſtridie ab eo quo vxorem duxero nauigādū ē mihi. Et valla ita itellexit:h mō ſumēda ſūt plęraq;.Liuij exēpla vt li.iij.anno treceteſimo altero q; ɔdita roma erat iteꝝ mutat forma ciuitatis a ɔſulib⁹ ad decē viros.Et lib.iiij.Dictator exercitu victore domū reducto die octauo q; creat⁹ erat. Hic q; p quo exponit.i.ab octauo die ab eo quo creat⁹ erat.Et illđ q; ɔdita roma erat.i.ab eo quo ɔdita roma erat.Qđ ēt p poſtq; ſumi pōt. Prtrtñ Uallę exēpla breuius exponi:vt q; p eum ſumat hoc mō.Quā p cū pr mortē obijt epulū feci poſtridie.Et q; p cū vxorē duxero:nauigādū ē mihi poſtridie.Illđ āt Ciceronis ad Tironē Menādrius poſtridie ad me venit q; expectarē:p cū oīno ſumit nō p poſtq;:neq; p añq;:neq; ab eo quo h mō.Menādrius q;.i.cū die pcedēti eū expectarē venit ad me poſtridie.Uñ recte ſequit. Itaq; habui noctē plenā timoris.i.noctē q ipz diē pcedētē iſecuta eſt ⁊ iterceſſit iter poſtridie hoc eſt ſequentē diē ⁊ ipm diē pcedentē.A pridiei fit pdianus.a.um.qđ ē pridie alicuius diei.Sue.in Caio.Marcente adhuc ſtomacho pridiani cibi.A poſtridie poſtridianus q poſtridie alicuius dei:ſicut poſtridianus qui poſt idus eſt.Sed ab vtimur pro poſtridianus craſtinus.pro pridianus heſternus.

Ptās multa ſigt:vt Paul.inqt. Nā in pſona magratuū iperiū. Et a poſſum fit. In pſona liberoꝝ patriā auctoritatē:in pſona ſeruoꝝ dñiuz.At cū agim⁹ de noxę deditiōe cū eo q ſeruū nō defendit:pñtis corpis copiā ac facultatē. Ptātes igit pncipes potētes dñr quos greci dyanaſtas vocāt:⁊ hi q magratus gerūt ⁊ hñt meꝝ imperiū hoc eſt gladij ptātē ad aīaduertendū ⁊ facinoroſos hoīes:⁊ i iudicijs pſunt.Uñ nō inepte ptores vrbis vulgo nūc ptātes dñr.Sue.in Clau. Iuriſditionem de fideicōmiſſis quot annis ⁊ tñ in vrbe deligari magiſtratibus ſolitā in ppetuū:atq; ēt p puincias ptātibus demādauit.Apul.Sed iuſſit ptās officialē ſuū magna ſeueritudine coerceri.Ply.Pingue draconis in pelle dorcaduz neruis ceruinis ad alligatū in lacerto victoriā iudicioꝝ cōferre exiſtimant primū ſpondilū aditus ptātū mulcere.Et ptās ponitur p ɔſilio ⁊ rōne.Uñ exire aliquē de ptāte dicimus mētis impotē fieri:vt apud Ci.li.iiij.tu. Iratos pprie dicimus exiſſe de ptāte.i.de mente.Poteſta a veteribus dicebatur p ptāte.Plau. Neq; deſidię in ocio operū dediſſe:neq; poteſtam ſibi fuiſſe adeo arte cohabitum eſſe a patre.

Potentatus.us.poteſtas.

Potens tā pticipiū q; nomē inuenit a poſſuz. Sz qñ participiū eſt tps ſigt ⁊ actō iungit noīum vl ifinito nec comparatiōez accipit:vt potēs pugnare:vl potēs bella facere.Qñ vo nomē caret tpe ⁊ gtō iungit:vt potēs maris:⁊ cōparatiōez accipit: vt potētior hui⁹ ɔtriū ē. Impotēs q nō pōt. A qb⁹ potētia ⁊ ipotentia:potēter ⁊ ipotēter.Differūt āt ſm Priſ.potentia et ptās q; ptās magna p vi accipit:potentia ⁊ dñatione. Hic oī potens.Armipotens bellipotēs q armis ⁊ bello potens eſt. Uiripotens mulier q̄ coire cum viro per ętatem poteſt.

Potis ⁊ pote.Uide in dictione compos. Pote volo poſſuz velle potis ſum.poſſum.

Potior ⁊ poſſius cōparatiua p melior ⁊ melius q̄ſi potētior ⁊ potētius:⁊ potiſſimū ſuperlatiuū ⁊ potiſſime aduerbiū q ſignificant magis ⁊ maxie.Differūt aūt potius ⁊ potiſſimū ſeu potiſſime:q; potius ad duo tñ potiſſimū ad pla refert:vt quez potius inſtituā hęredē.Fabiū an Luciū:Aut q; natarū potiſſimū erudiā:ſi multę ſint inuenit tñ qñq; potiſſimū referri ad duo.Cic.Quā q; pſtat honeſtas incolumitati:tñ viri potiſſimū conſulendum ſit deliberetur.

Potior.iris.⁊ poteris a potis deducitur:tam tertię quā quartę ɔiugatōis eſt. In infinito tñ ⁊ participio qrtā ſequit.Uirg. Ui potit quid nō mortalia pectora cogis.Ouid.tuq; tuis armis nos potiremur achille.Eſt āt potiri tenere ⁊ q̄ſi in ptāte hēre.Et ſic fere ſp cum gtō ɔſtruit.Sal.cui fatū foret vrbis potiri.Aliqñ eſt obtinere ⁊ in ptātē vēdicare:⁊ tūc abltō iungit:vt Cęſar tādē potitus ē gallia.i.pugnādo obtinuit galliā Aliqñ frui.Sic ēt cū abltō ⁊ nōnunq; cum actō ɔſtruitur : ſz raro.Ci.Qđ ſi his voluptatibus bona ętas fruitur libentius primū paruulis fruit rebus vt diximus deinde his quibus ſenectus etiam ſi non abunde potitur:nō omnino caret.Ter. in adel.Patria potitur cōmoda.

Poto.as.aui.ꝛ potus ſum potatū ꝛ potū ſignificat bibo. Hier. Nō ambigo multos foꝛe q̄ de turbulēto magis riuo q̄ȝ de puriſſimo fonte potare malint. Ter.in ecy. Quid agis cū virgine vna adoleſcēs cubuerit plus potus. Eius compoſita ſunt Appoto.qđ eſt multū poto. Plau.in cur. Poſtq̄ȝ cęnati atq̄ȝ appotitalos poſcit ſibi in manū p̄uocat me ī aleam vt ego ludam. Cōpoto ſimul poto. Unde cōpotatio quā grȩci ſimpoſium dicunt. Epoto potādo exhaurio perpoto valde ſeu frequenter poto. Pręcpoto ante poto ꝛ habent pe.pꝛo.

Potus.a.um.ī vtraq̄ȝ ſignificatiōe ſumit̄ p̄ eo q̄ potauit. Ouid. li.iij.faſ. Pōpa ſenem totū pota trahebat anus. Idē in eodeȝ Clauiger ꝛ tāto albula pota deo. Iuue. Epotaq̄ȝ flumina medo pꝛandente. Ibi accipit̄ p̄ eo qđ q̄s potauerit. Silr̄. Ouid. lib.xv.me.nocte nocent potę ſine noxa luce bibuntur.

Pot⁹.tus.idē qđ potio q̄ȝuis ſint q̄ diſtinguāt dicētes potū eſſe vini aq̄ ꝛ hmōi potionē a medicis ęgrotātib⁹ dari. Sȝ Ci.potionē p̄ potu accipit lib.tuſ.cū ait. Quid q̄ de mēte q̄dē recte vti poſſum⁹ mlto cibo ꝛ potiōe repleti. Et in cato. Tm̄ cibi ꝛ potionis adhibendū vt reficiant̄ vires nō oppꝛimantur.

Potoꝛium.vas quod ad potum eſt deputatū. Ply. Mille conuiuas totidem aureis potoꝛijs. Idem li.xxxiij. Fecit idem et cocos magireſia appellatos paruulos potoꝛijs.

Potoꝛius.a.um.quod ad potādum pertinet. Unde dicimus vaſa potoꝛia: ſicut vaſa eſcaria.

Potito as.pe.coꝛ.ꝯſuetudinē potādi hēo. Eſt.n.frequētatiuū. Pla.ī am. Nūc tibi hāc paterā q̄ dono mihi illic ob v̄tutē data ē pterela rex q̄ potitauit quē ego mea occidi manu.

Potiono.as.potionē p̄beo cui⁹ paſſiuū ē potionoꝛ. Sue.de cali. Credit̄ potionat⁹ a Cęſonia vxoꝛe amatoꝛio q̄dē medicamēto: ſȝ qđ ī furoꝛē verterit. Hier.ad Dama. Accipe calicē meri hui⁹ de manu mea: ꝛ potiōabis oēs gētes ad q̄s ego mittā te

Potitius a potādo cognominatus eſt qui herculi ſacra faciebat A quo potitia familia. Erat ꝛ altera familia pinarioꝛuȝ quę herculi ſemper ſacrificaret.

P ante R

Prę.p̄poſitio.q̄ tā ſeparata q̄ȝ cōpoſita vbiq̄ȝ diphthōgat̄. Separata q̄deȝ ablтō deſeruit: ꝛ q̄nq̄ȝ ſig̃t p̄ ſiue pp̄. Apul. Prę luxuria cuncta p̄ſuderat. Q̄nq̄ȝ ſig̃t an̄ ſiue de loco dicat̄: ſiue de electiōe. Et mō abſolute ponit̄. Ter. I.p̄.ſequar. Mō cū actō. Liui.li.j. Prope Tyberim fluuiū q̄ p̄ſe armentū agens nādo traiecerat. Mō cū abltō: vt p̄ oculis.i.an̄ oculos. Aug. li.j.cō. Ambitio q̄d niſi honoꝛos q̄rit ꝛ gloꝛiā cū tu ſis p̄ cunctis honoꝛādus vnus ꝛ gl̃ioſus in ęternū prę cunctis.i.ante cūctos: vl̄ q̄ȝ cuncti. Interdū ponit̄ p̄ reſpectu: ſiue ad cōparationē. Ter.in eu. Hic ego illū ꝯtēpſi pꝛe me.i.ad cōparitionē mei. Liui.paruā albā prę ea vꝛbe q̄ ꝯderet̄ foꝛe. Nōnunq̄ȝ p̄ ab. Ter.in an.prę ſtudio dū id efficias qđ cupis.i.abſtudio. Idē ī eu. Ut ſit miſera prę amoꝛe. Itē p̄ ex̄: ſiue excepto vel excepta. Gel.lib.j. Pręq̄ȝ ſe vno cęteros oīs linguę atticę p̄ncipes gentēq̄ȝ oēm togatā qđcūq̄ȝ nomē latinū rudes eſſe atq̄ȝ agreſtes p̄dicabat. Ter.ex̄ vnā ancillā dixit. Itē pꝛo reſpectu eius. Plau.in p̄ſa. Immo res oīs relictas hēo prę qđ tu velis. Cōpoſita ſig̃t ante vel pꝛius: vt p̄pono p̄fero. Aliq̄n ſup̄ vt p̄ſectus prę̄ſidio. Aliq̄n valde vel mirū īmodū: ſiue p̄ter modū vt p̄clarus p̄celſus: ꝛ magna auget q̄ȝ per. Iungiturq̄ȝ cū aliq̄bus dictionibus cū q̄bus nō iungit̄ per: vt p̄potens p̄celſus p̄latus: p̄clarus: p̄flugens: p̄diues: p̄dulcis: p̄durus: p̄cultus: p̄largus: p̄longus. Nā p̄longus hō ꝛ p̄lōga oꝛ̄o ea d̄ꝛ q̄ enoꝛmi lōgitudine eſt. Pręcpotēs p̄celſus ꝛ ſil'ia: maioꝛem īmodū potens celſuſq̄ȝ ꝛ q̄ſi pręter modū moꝛēq̄ȝ alioꝛū potens ac celſus. Significat q̄nq̄ȝ etiā ante tp̄s: ſiue pręter moꝛē alioꝝ vt pręcox vua p̄cox ingeniū. Itē ſignificat non ſiue nondū vt in p̄maturus. Aliq̄n ſup̄uacue ponitur: vt pręmoꝛioꝛ pręcingo quę ſignificāt ſicut eoꝛū ſimplicia. A prę.ſit pręter quomodo a ſub ſubter: in inter: pꝛo pꝛopter.

Pręacuo.pꝛius acuo. Cato de re ruſ. Uitem teneram pręacuito obliquo inter ſe medulam cum medulia componito.

Pręaccipio.an̄ accipio a quo p̄acceptio figurā quę pręſumptio a noſtris: a grȩcis v̄o pꝛolepſis dicitur cū poeta aliquid pręaccipit ad eamq̄ȝ ſubſequitur qualitatem.

Prębeo.ex prę ꝛ hēo abiectis.a.ꝛ.h.ſignificat do.exhibeo. Naȝ qui aliquid pręhbet id pręhabere ratione dicitur. Aliquando ſignificat oſtendo. Teren.in adel. Seruum haud illiberaleȝ pręhbes te.i.in re oſtendis factis pꝛobans.

Prębia veteres remedia dixerunt: q̄ ęgrotantibus pręhbeant̄.

Pręcaluus.caluus in anterioꝛe parte capitis. Sueto.de Galba Statura fuit iuſta capite pręcaluo.

Pręcarus nimis ſiue multū carus. Terē.in phoꝛ. Quantū opus eſt tibi argenti: eloq̄re. Sole triginta minę. Triginta: haud pręcata quod phedra iſthęc vero vilis eſt.

Pręceps locus altus vn̄ q̄s pōt pręceps dari. Uirg. turrim in p̄cipiti ſtātē ſūmiſq̄ȝ ſub aſtra eductā tectis ꝛ p̄ceps hō d̄ꝛ qui ſine cōſideratione aut mō q̄d agit: ꝛ q̄ſi rem p̄occupat. Un̄ p̄ nimis feſtino poni ſolet. Uirg. Pręcipites atra ſeu tēpeſtate colūbę. Precipites palmites apud Col. ſunt qui de hoꝛnotinis virgis e nati induro alligantur. hi vt lib.vj.idem ſcribit plurimum fructus ferunt. ſed plurimum matri nocent. Itaq̄ȝ niſi extremis ramis. aut ſi vitis arboꝛis cacumen ſuperauit p̄cipitari palmitē nō opȝ. Sunt qui p̄ceps a caput per cōpoſitionē deriuent. qđ q̄ȝuis nō abnuā tamen etiā a capio dici videtur. q̄ anceps cuȝ an pręcpoſitione compoſituȝ a capio Feſtus dici velit. Sed tamen pꝛopꝛie pręceps a caput. Unde ꝛ biceps ꝛ triceps. Caput vero a capio ſit.

Pręceptinū locus pꝛeruptus: vnde pręcipitari facile poteſt.

Pręcipito in p̄ceps deijcio inconſiderate ago a cuius participio ſit pręcipitanter quod ſignificat incōſiderate.

Pręcedō ante cedo: vt nox pręceſſit: dies appꝛopinquauit.

Pręcido.penultima pꝛoducta.ex prę ꝛ cędo: quod eſt ferio percutio: incido: ſignificat ante cędo.

Pręcidaneus.a.um.vt p̄cidanea agna: q̄ ante alias cędebat̄ p̄cidanea poꝛca quā īmolare erāt ſoliti anteq̄ȝ nouā frugē p̄ciderent: ſiue guſtarent. Aliq̄n p̄cidere eſt excidere ſeu ſimpl'r cędere. Hiero.in exo. Pręcide tibi duas tabulas lapides inſtar p̄rioꝝ. Poſtea ſequit̄: excidit ergo duas tabulas lapideas q̄les antea fuerāt. Idē li. R. Et p̄cipit veſtes eoꝝ medias vſq̄ȝ ad nates: ꝛ p̄cidere d̄ꝛ de re obſcena: h̄ eſt marē ītra podiceȝ coeundo labefactarē: quēadmodū pędicare eſt puerū īter femoꝛa fędare Mar. p̄cidi gaudes: p̄ciſus neuole ploꝛas.

Pręciſus d̄ꝛ p̄s carnis viſcerū: hoc eſt circa qđ viſcera inuoluta ſūt: q̄ oꝛas circūciſas habeat. Luc. Illi pręciſo atq̄ȝ epulis capiuntur opimis. Nā omaſum d̄ꝛ inteſtinū pingue.

Pręcipuus.a.um.a p̄cipio p̄ an̄ capio: qđ an̄ capit̄ q̄ſi an̄ oīa: ſiue p̄uētus oībus: hinc aduerbiū p̄cipue: qđ ē an̄ alia: nō autē ſp̄aliter vt multi īdocte īterp̄tant̄ ſicut in p̄ſertim. Ci. Curioni. Nō mihi tā mea ſalus cara fuit in qua p̄cipue ſum ab illo adiutus q̄ȝ pietas erit in referēda gr̄a iucunda.i.ante alios.

Pręcello.is. Uide in dictione Cello.

Pręcino.is.pe.coꝛ.pręcinui p̄centū an̄ cāto p̄cido pręduuino.

Pręcentio modulatio illa vocū q̄ an̄ initiū cantus fieri ſolet q̄ſi p̄ludiū. Gel. Tibicines īter exercitū poſiti canere īceptabant: ea pręcentiōe tranq̄lla ad q̄ſi militaris muſicę diſciplinā vis etiā īpetus militū ne ſparſi diſpalatiq̄ȝ p̄ruerent: cohibebat̄ quapꝛopter ꝛ exoꝛdium ſiue initiū ſiue pꝛincipiū ſiue pꝛoloquium: ſiue antiloquiū quidā pręludiū alij pręcentionem vocare ad ſimilitudinem grȩcoꝛum qui id pꝛoęmium nominant pꝛopterea q̄ οι μη cantus eſt.

Pręcētoꝛ.q̄ canēdo p̄cedit: ſicut p̄ſultoꝛ q̄ ſaltātiū choꝛeā ducit.

Pręcipio a prę ꝛ capio ſig̃t an̄ capio p̄uenio p̄occupo Uirg. Cogite oues pueri ſi lac p̄cepit ęſtus: vt nup̄ fruſtra pręſſabimus vbera palmis. Ci.li.ij.of. Pręcipiāt oꝛ̄one benigna multitudinis: aīos ad beniuolētiā alliciāt: milites blādo ſermone deliniāt. Itē p̄cipe ē an̄ videre. Uirg. Oīa p̄cepi atq̄ȝ aīo mecū an̄ p̄egi. Itē p̄cipe iubere. Et p̄tinet ad eos q̄ curā alioꝝ gerūt ꝛ q̄ alijs p̄ſunt. hinc p̄cepta p̄ iuſſis. Sal.i Iug. Micypſa pr̄ me⁹ mihi p̄cepit. Itē p̄cipe monere īſtruere. Un̄ pręceptoꝛes artiū magiſtri quoꝝ placita pręcepta ꝛ pręceptiones dn̄r.

Pręcepto.as.frequentatiuum ſignificat ſępe pręcipio.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN